

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników St. Sokotowskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

FRANKOWANIE

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie	32 K.	rocznie	24 K.
półrocznie	16 K.	ówierórocznia	6 K.
ówierórocznie	8 K — h.	półrocznie	12 K.
miesięcznie	2 K 70 h.	miesięcznie	2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.
„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h.
„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabularyczne i bezbawe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petiutowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie: Biuro dzienników *Sokotowskie* we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9. W Paryżu wyjątkownie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 36 Rue de Valenciennes.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

W miejscu:	
rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia)	24 K
półrocznie (od 1 stycznia do 30 czerwca)	12 K
ówierórocznie (od 1 stycznia do 31 marca)	6 K
miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca)	2 K

Zamiejscowa;

rocznie	32 K — h
półrocznie	16 K — h
ówierórocznie	8 K — h
miesięcznie	2 K 70 h

Prenumeratory rocznie lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ówieróroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ówieróroczni	1 K 50 h
miesięczni	— K 60 h

„Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie	8 K
półrocznie	4 K
ówierórocznie	2 K

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

OD REDAKCYI.

„Gazeta Lwowska“ będzie i w roku przyszłym, jak lat poprzednich, wiernym i bezstronnym odbiciem życia politycznego, społecznego, literackiego i artystycznego. W felietonie, obok listów z Krakowa, Warszawy, Wilna, Wiednia, Berlina, Paryża i t. d., rozpoczniemy w najbliższym czasie druk powieści Tadeusza Jaroszyńskiego p. t. „Wielkierze“ i Wiktora Gomulickiego p. t. „Cień, historia jednej duszy“, obok drugiej części powieści Anatola Krzyżanowskiego p. t. „Psyche“. Ponadto przyrzekli nam współpracownictwo powieściopisarze Jerzy Żuławski, Henryk Zbierzchowski i inni, a dr. Ka-

rol Mátýás zasili tę redakcyjną ciekawymi studjami folklorystycznymi. Najnowsze wydawnictwa, teatr, sztuki plastyczne, muzyka — będą nadal omawiane wyczerpująco i rzeczowo.

W tece „Przewodnika Naukowego i Literackiego“ posiadamy ciekawe i cenne prace najwybitniejszych polskich historyków i krytyków literatury. Jak w roku ubiegłym jubileusz Słowackiego, tak w roku przyszłym jubileusz Zygmunta Krasińskiego i ks. Piotra Skargi zostaną godnie i poważnie upamiętnione ogłoszeniem studyów, poświęconych ich działalności i znaczeniu w naszym dorobku kulturalnym.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16 grudnia b. r. zamianować najmłodszej tajnego radę, pozasłużbowego szefa sekcji Antoniego hr. Pace, zastępcą członka Trybunału państwa.

P. Namiestnik zamianował koneypistów Namiestnictwa: Jacka Bieniawskiego, Józefa Jorkascha-Kocha, Mieczysława Zarzeckiego, Tadeusza Nowackiego, Kazimierza Nowickiego i Jana Krzysiaka, komisarzami powiatowymi, a praktykantów koncepcyjnych Namiestnictwa: dr. Gustawa Schofera, Władysława Zarembe, Franciszka Klotzka, dr. Tadeusza Sabatowskiego, dr. Jana Bańkowskiego i Karola Groblewskiego, koneypistami Namiestnictwa.

Lwowski sąd krajowy wyższy zamianował kancelistów: Jana Dziubaniuka w Zabłotowie, Ludwika Wiszniowskiego w Rawie ruskiej, Władysława Hermanna w Gwoźdzu i Feliksa Żupnika w Horodence, oficyalami kancelaryjnymi z pozostawieniem ich w dotychczasowych miejscach służbowych.

Prezydium galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu zamianowało koncepcyjnych praktykantów skarbowych: Jana Iwasieczkę, Stanisława Ziółkowskiego, Saturnina Limbacha, Stanisława Balaka, Leopolda Liniala i Bolesława Lewickiego, koneypistami skarbowymi w X. klasie rangi w galicyjskich władzach skarbowych.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 22 grudnia 1911 l. XVII. 19.730, w sprawie zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu przyszytych w kraju, — zamieszczonych jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 23 grudnia

Wielkie święto przyjścia na świat Syna Bożego zabłyśnie znowu w zaciszach ognisk domowych, niesąc z sobą światło otuchy i balsam ukojenia. Od wieków ciągnie się ta tradycja i rok rocznie z upragnieniem oczekują blasku gwiazdy betlejemskiej tysiące i miliony, bo z owym blaskiem wiąże się tyle wspomnień świętych, tyle przeżuć promiennych, tyle rozrzucających, a jednak pokrzepiających czynników.

Tęsknota duszy i marzenia serca ludzkiego chwytają się niemal kureczowo złotych promieni z nieba, znajdując w niej niejedno, czego w życiu napróżno szukać. A co najpiękniejsze i najwznioślejsze w owym pamiątkowym święcie, to prostota, z jaką obchodzi ją Kościół i prostota zdarzeń, wśród jakich dokonano się przed wiekami przyjście Oczekiwanego na świat.

Jeśli oczy nasze zwracają się ku gwiazdzie, to dlatego, ponieważ jak magom chaldejskim potrzeba nam dopiero zewnętrznosci, abyśmy poznali drogę do źródeł prawdy. Nasza epoka, cała nasza cywilizacya uwikłała się w zewnętrznościach, odbiegła daleko od owych źródeł, straciła czucie prawd głębokich, których uczy nie rozum, nie wiedza nabyta, jeno ów przedwieczny pierwiastek świadomości, jaki przynosimy z sobą na świat. On tkwi i w dzisiejszej duszy, lecz przytłumiony, lecz przysypany tak grubą warstwą kurzu i gruzów, że nie może ku słońcu wypuścić pędów. I dla tego dopiero gwiazdy nam potrzeba, jak magom, byśmy wiedzieli: Oto Mesjasz przychodzi na świat.

Ale zanim gwiazda betlejemka zwróciła na siebie oczy mędrców w „krainach, które są za Tygrem i Eufratem“ — o wielkiej chwili mającego przyjść Bożego Narodzenia wiedział już dawno cudowny instykt duszy ludzkiej, oczekującej wyzwolenia. Wśród ludu nad Jordanem i u południa gór moabickich wiara ta utrzymywała się zdawna, a nabierała ciągle mocy i przeobraziła się z prze-

czucia w pewność, choć żadna z gwiazd nie zapalała na niebie drogowskazem. Z puszczy Engadim wychodzili Eseeńczycy samotni do grodu Dawidowego przepowiadając, że maluczko, a maluczko, zbawiciel stanie w ciele ludzkim pośród rzesy ludzkiej. I zbiegał się lud Izraela i pełne były ulice i rynki jerozolimskie czekających pątników. Racyonalista Herod rozpedzać ich kazał, ale gromadzili się ciągle na nowo, aż wreszcie w żłobku betlejemskim spełniło się tak gorąco upragnione misteryum i oczekujący pośpieszyć mogli z holdem do stóp Zbawcy świata.

Szczęśliwi byli od nas — nietylko, że dano im patrzeć oczyma żywych ludzi na Synaczka Bożego, lecz także przeto, ponieważ mieli moc jasnowidzenia, a czerpali ją nie z kąd indziej, jeno ze strumieni „wody żywej“, z wiary.

O ileż łatwiej i nam byłoby niejedną krzyż udźwignąć, z niejednego wybrnąć niebezpieczeństwa — nam, jako jednostkom i jako narodowi, gdyby iskra wiary, która mimo wszystko tli w nas pod popiołem, rozgorzała w jasną pochodnię!

Tej iskry bronić od dalszego przygasania — to jeden z naszych najprzedniejszych obowiązków. Jak skarbu ponad wszystkie skarby strzedz jej nam, bo biada ludzom i ludom, co kroczą przez życie w zwątpieniu, lub niezdolni wznieść się ponad szarżynę codzienną. Cała dziedzina ideałów spoczywa na kamieniu węgielnym wiary — tam też tajemnica wytrwania, tam oręż przeciw wrogom, tam ochrona od upadków, tam przyszłość!

W imię tej przyszłości, jeśli już dla niczego innego, czuwać nam nad głębiami sere i dusz, nad pieleszą pokoleń nowych, aby do nich nie wkraść się gaszący pierwiastek rozkładu. A uroczyści takie, jak wigilia, najlepszą po temu nadarżają sposobność. Niechaj w łagodnym blasku ognisk rodzinnych, niechaj w ciepłej serdecznej atmosferze nasiąkną młode serca i umysły miłością gorącą tego ducha, jaki tkwi w tradycyjnym łamaniu się opłatkiem. I niechaj pogodni, ogrzani, nietylko z chlebem posuną ku dniom nowym, lecz także dadzą im słodki miód miłości, wiary i nadziei, spajający z sobą pokolenia jak listki opłatków.

Z Koła polskiego.

Sekretaryat Koła polskiego przesyła nam dokończenie komunikatu z posiedzenia Koła dnia 19 b. m.

CHODZI JEZUS PO ŚWIECIE.

Kolęda.

Wyszedł Jezus maleńki,
Z ubożuchnej stajenki:
Chodzi sobie Boże dziecię,
Po tym naszym grzesznym świecie,
Po całym.

Smutek oblokł mu czoło,
Bo nie było wesoło:

Śnieg się sypał na zagrody,
Mróz straszliwy ścinał wody,
Na kamień.

Drepeze Jezus po ziemi,
Nożętami bosemi:
Dmie mu w oczy zawierucha,
Więc maleństwo w ręce chucha,
Bo zmarzły.

Od samego wieczoru,
Wyją wilki po boru,
Skrzypi ziemia, drzewo pęka,
Że niech Boża broni ręka,
Jak straszno.

Jezusik się zasmucił,
Wzrok ku niebu obrócił:
I po twarzy łzy mu płyną,
Że wciąż nędzę widzi ino,
Na świecie.

A w tem patrzy: w oddali,
Jakieś światło się pali:
A przy świetle ludzie siedzą,
Przytuleni jak pod miedzą
Zające.

I o szarej godzinie,
Z ust im dźwięczna pieśń płynie:

Zapomnieli nędzy ziemskiej,
I o gwiazdce Betleemskiej,
Śpiewają.

Więc się cieszy dziecina,
Na paluszki się wspina,
Do ust dwoje rąk przykładą,
I radośnie odpowiada:
Hej kolęda! kolęda!

Władysław Belza.

Komunikat opiewa:

P. Buzek zwrócił uwagę Koła na smutne stosunki bezpieczeństwa publicznego w Lwowie i twierdził, że przyczyna ich jest wojskowa straż policyjna, którą należałoby zastąpić na wzór Wiednia, Pragi, Tryestu i Czerniowca policyją cywilną. Takie zorganizowanie straży spowoduje wprowadzenie większe koszty, ale Lwów nie płaci mniej podatków rządowych, niż Tryest lub Czerniowce, więc mamy prawo domagać się lepszej ochrony bezpieczeństwa publicznego dla stolicy kraju i dlatego stawia wniosek: „Koło polskie uprasza swe Prezydium, jakoteż P. Ministra Galicji, aby poczynili kroki, potrzebne celem wyjedrania u Rządu zastąpienia policyjnej straży wojskowej w miastach galicyjskich, a zwłaszcza we Lwowie, strażą cywilną na wzór Wiednia, Pragi, Tryestu i Czerniowca, przy równoczesnym powiększeniu statusu policyji i bez dalszego obciążania finansów miejskich“.

P. Zaráński poruszył sprawę udzielenia Augustowi Raczyńskiemu koncesji na budowę rafinerii nafty w Trzebinii. Rzecz ta, której pomysłu załatwienie rozstrzygnięto o powstaniu nowego zakładu przemysłowego i zatrudnieniu licznych robotników, ciągnie się już od lat 4 z powodu oporu — jak mowca twierdzi — Ministerstwa handlu. Kierując się rozporządzeniem ministeryalnym o przymusie koncesjonowania rafinerii nafty, nie chce Ministerstwo handlu wydać koncesji rzekomo ze względu na ogólne interesy przemysłu naftowego.

Stanowisko to jest jednak — zdania mowcy — sprzeczne z zapatrywaniem, jakie wyraziła komisja ekonomiczna Izby postów, uznając wydana w marcu 1910 r. podczas największego przesilenia w przemyśle naftowym, a przeciw Amerykanom skierowane, rozporządzenie ministeryjne, jako zarządzenie tymczasowe.

Komisja ta wyłączała z projektu wnioszonej przez Rząd ustawy przymus koncesyjny przeważającą ilością głosów. — Mowca wnosi zatem, by Prezydium Koła w interesie budzenia przemysłu w kraju upomniało się u Rządu o pomysły załatwienia tej sprawy, poczem Prezes oznajmił, że sprawę tę znowu przypomni Rządowi.

P. Głabiński wskazał na potrzebę czuwania nad odbywającą się obecnie reorganizacją kolei państwowych, a zwłaszcza nad doniosłą dla kraju sprawą przydziału wszystkich linii kolei Północnej w Galicji do dyrekcji krakowskiej i utworzenia nowej dyrekcji kolejowej w Galicji.

Prezes Biliński obiecał zająć się tą sprawą.

P. Wróbel przemawiał: 1. za rozszerzeniem zakresu działania kolejowego inspektoratu ruchu w Krakowie; 2. za wywarcie nacisku na Ministerstwo kolei, iżby robotnikom wydał nym z Prus jako „lästige Ausländer“ dawano wolne karty jazdy z powrotem do domu; 3. za zatrzymaniem dla Galicji taryf wyjątkowych dla materiałów do budowy dróg.

Następnie domagał się interwencji Prezydium Koła w sprawie zwiększenia liczby urzędników Polaków w konsulatach w Ameryce i Niemczech, oraz uwzględnienia interesów ludności polskiej przez dom importowy w Paranie.

P. Lasoeki zaznaczył, że Władze centralne zaniebują sprawę opieki nad wychodźcami, a ustawy o ochronie wychodźstwa nie można się doczekać, mimo, że polskie nasi ciągle się o nią upominają. Należałoby zatem opracować projekt ustawy, celem zakładania schronisk dla emigrantów w ważniejszych stacjach wychodźczych w kraju i zagranicą, ustanawiania komisarzy wychodźczych, uregulowania instytucji biur emigracyjnych i kontroli nad nimi, uzielenia we właściwym czasie informacji o stosunkach emigracyjnych, przydziału do konsulatu, w obrębie których przebywa znaczniejsza liczba wychodźców, urzędników władających językiem polskim itp. Mowca proponował ustanowienie osobnej komisji w imieniu Koła dla rozpatrzenia wniosków jego i porozumienia się z zastępcami Rządu, oraz fachowcami, obeznanymi z temi sprawami.

Mysł ta znalazła uznanie w Kole, a obok Prezydium wybrano do komisji pp.: Baworowskiego, Bombę, Buzka, Germana, Halbana, Kolischera, Lasoeki, Serwatowskiego, Średniawskiego i Wysockiego.

P. Potoczek przypomniał wprowadzenie w życie ustawy o sądach rozjemczych, uchwalonej przez Radę państwa w 1907 r. i zwrócił się do postów z Koła, należących do Sejmu, aby przez uchwalenie ustawy krajowej umożliwili wprowadzenie w życie sądów rozjemczych. Następnie prosił Prezydium Koła i P. Ministra Galicji, aby się upomnieli w Ministerstwie rolnictwa o dostarczenie dla Galicji lepszego gatunku ogierów rządowych.

P. Osuchowski omawiał potrzebę udzielenia zapomóg w całym kraju równomiernie z powodu klęsk elementarnych, a w szczególności udzielenia bezprocentowych pożyczek na zakupno zboża na zasiew i paszy dla bydła. W górskich powiatach powinny być celem umożliwienia chowu bydła otwarte lasy względnie zręby, zakupione przez gminy na pastwiska, a przez władze zamknięte z powodu zalesienia.

P. Ministra Galicji prosił mowca o poparcie w sprawie utworzenia starostwa w Lutowiskach i sądu powiatowego w Łomnie, przydziału Turki nad Strýjem do III. klasy dodatków aktywalnych, a wreszcie wniośnię petycję o połączenie Lutowisk z siecią kolei państwowych lub z koleją wąskotorową w Cisny.

P. Serwatowski przedstawił także konieczność czynienia starań o zapomogi i sposób ich użycia.

P. Zamorski zwrócił uwagę na to, że komisja zapomogowa w Izbie postów uchwałała traktować szkody, wyrządzone przez pożary, dopiero w drugim rzędzie po wszystkich innych klęskach elementarnych. Ponieważ pożary zachodzą najczęściej w Galicji,

więcej jako członek tej komisji zgłosił imieniem postów naszych wnioski mniejszości z żądaniem, by wszystkie szkody w równej mierze uwzględniał. Następnie przypomniał układ z Rządem o zakładaniu nowych urzędów pocztowych, żądał utworzenia sądu obwodowego i przemysłowego w Białej, oraz sądu powiatowego w Kozłowie. Do upaństwowienia założył gimnazjum prywatne w Zbarażu.

P. Rychlik zdał sprawę z obrad w komisji zapomogowej nad klęskami elementarnymi w naszym kraju.

P. Matakiewicz wykazał potrzebę ustanowienia w Galicji partii geometrów dla zdejmowania miejscowości i sporządzania nowych map tam, gdzie terazniejsze mapy katastralne i hipoteczne są nie do użycia, a następnie prosił P. Ministra dla Galicji o popieranie szkół gospodyń wiejskich i kursów gospodarstwa wiejskiego dla kobiet w Galicji, a w szczególności o wyjednanie subwencji dla takiej szkoły w Szywnaldzie, powiatu tarnowskiego, która rozwija się należycie.

P. Rauch domagał się, by więcej Żydów przyjmowano do urzędów ewidencji katastru gruntowego.

P. Tertil nalegał, by poczyniono kroki, celem ustanowienia jeszcze jednego inspektoratu przemysłowego w zachodniej części kraju, by pomnożono siły koncepcyjne w galicyjskich inspektoratach przemysłowych, wreszcie by zaprowadzono dalsze okręgi zarządów pocztowych w Galicji, jak to stało się dla Krakowa.

P. Myjak przytoczył wypadki pociągania do odpowiedzialności nauczyciela Józefa Lechowicza w powiecie grybowski i praktykanta pocztowego Jana Urbańskiego za przekonania polityczne. Następnie omawiał sprawę dostaw dla szewców w Starym Sączu, kreowania sądu powiatowego w Łątku, uregulowania stosunków służby zdrojowej w Krynicy, budowy kolei lokalnej z Sącza do Szczawnicy i sprzedaży drzewa po cenach taryfowych w lasach rządowych.

P. hr. Skarбек zapytał P. Ministra Galicji, dlaczego Rząd nie wypłacił dotąd Towarzystwu gospodarskiemu we Lwowie subwencji 120.000 kor. z funduszu hodowlanych mimo, iż Towarzystwo przedłożyło już kilkakrotnie wnioski. Ministerstwo rolnictwa traktuje te wnioski niechętnie, natomiast Towarzystwu ruskiemu „Silskijskij Hospodar“ wypłaca już subwencję. Mowca prosił Prezesa Koła i P. Ministra Długosza o skuteczną interwencję w tej sprawie.

P. Bomba poruszył ponownie konieczność utworzenia sądu powiatowego w Białej i wyraził życzenie, by Rząd udzielił pomocy ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w Budziwoju, Hyżnem, Dylągówce, Lubeni i Siedliskach.

P. Stern zgłosił wniosek do Izby w przedmiocie budowy kolei lokalnej Podhajce-Buczacz i Buczacz-Potok złoty do Ober-tyna i Kołomyi.

Rada Państwa.

Z Izby panów.

Izba panów na wczorajszym posiedzeniu przyjął bez dyskusji w drugim i trzecim czytaniu uchwalone przez Izbę poselską przedłożenie prowizorycznego regulaminu Izby postów na rok jeden.

Członek Izby hr. Schönborn wskazał na niedostateczność tego prowizorium i wyraził ubolewanie, że braku w regulaminie Izby postów, z powodu których cierpi Izba panów, Państwo i cała ludność nie zostały usunięte na zawsze przez należyłą reformę regulaminu.

Następnie Izba przyjął wniosek dra Fr. Kleina w sprawie ustawodawczego uregulowania prawa budowlanego.

Referent Schey wywozował, że idzie tu o stosunek prawny, na podstawie którego potrzebujący mieszkania, albo ci, którzy przez budowę mieszkań chcą tę potrzebę zaspokoić otrzymaliby prawo własności domu mieszkalnego, albo innej budowlany na dłuższy okres czasu, podczas gdy grunt, na którym ten budynek się znajduje, pozostałby przy dotychczasowemu właścicielowi gruntu. W ten sposób umożliwiono by budowę taniach mieszkań, bo od kosztów budowy odpadłby koszt gruntu albo zupełnie, albo byłby tylko nominalny. Referent wskazał, że prawo to byłoby przyznawane tylko tym, o których można się spodziewać, że mają na oku społeczne i ogólnie użyteczne cele. a więc: Państwu, krajom, gminom, funduszom publicznymi, Towarzystwom użyteczności publicznej i tym Zjednoczeniom, jeśli ich użyteczność publiczna jest stwierdzona.

Dr. Klein podziękował P. Ministrowi skarbu Zaleskiemu za przyznanie ulg należnościowych i prawnopodatkowych, przez co nabywanie dziedzicznych praw budowlanych będzie ułatwione. Ci, dla których ustawa jest przeznaczona, mogą wyrazić życzenie, ale nie mogą działać. Państwo może w ten sposób przyjąć w pomoc niższemu personalowi, który cierpi z powodu bardzo niepomysłnych dzisiejszych stosunków mieszkaniowych. Podwyższenie dotacji nie było wśród dzisiejszych stosunków finansowych wprowadzić zmiany w interesie gospodarstwa urzędniczego, polepszenie to atoli będzie ułatwione przez przyznanie mu praw budowlanych do gruntów państwowych przynajmniej w większych miastach. Spodziewać się należy, że także gminy przez przyznanie prawa budowlanego poproszą z pomocą swemu personalowi i reszcie ludności. Mowca zwrócił się do P. Ministra robót publicznych z usilną prośbą, aby akcją tą gorliwie się zajął. Wyraził nadzieję, że Izba panów sprawę tę szybko załatwi. Niech Rząd dziedziczne prawo budowlane otoczy swą opieką, to wyda ono owoce.

Izba ustawę o prawie budowlanym załatwiła w drugim i trzecim czytaniu.

ANATOL KRZYŻANOWSKI.

PSYCHE.

Powieść współczesna.

(Ciąg dalszy).

Część druga

I.

Trzy ostre uderzenia dzwonka i przeciągły świst odchodzącego pociągu zakłóciły ciszę małej, wśród pól rzucanej, stacyi kolejowej. Równocześnie z obrębu jej wytoczył się lśniący faeton, ciągniony przez czwórkę rosłych, doskonale dobranych, złoto-gniadych koni.

Z piętrów okien miniaturowego dworca biegły za wykwiutnym powozem ciekawe, a trochę zazdrosne spojrzenia miejscowych dygnitarzy. Ekwipaż był z Horynia; to nie ulegało najmniejszej wątpliwości. Kto jednak zajął w nim miejsce ulubienca całej okolicy, p. Jana Horeckiego, którego jasną, ogorzałą nieco twarz i bujne, złociste włosy, znały tak dobrze. Ten byłby już rozdzielił im, według hierarchii, zdobytej w urodzie, ukłony i uśmiechy; wesołe zaś, niebieskie jego oczy znalazłyby dla każdego niewiejszego dziecka, wykwiutającego z bukietu fuksji i pelargonii, mniej lub więcej zalotne, zdobywcze spojrzenie. Kimże więc był ów, młody również, lecz ciemnowłosy i poważny pan, który zająwszy w bluszczonym powozie miejsce popularnego „dziedzica“, nie raczył zwrócić na panie te najmniejszej nawet uwagi? Głowy, pretensjonalnie uczesane, pochylały się ku sobie z wyrazem nieukrywanego zdziwienia.

W życiu małej stacyjki był to wypadek godny komentarzy.

Nie brał ich w rachubę Edward Horecki, wracający po wielu latach nieobecności pod dach ojczyzny. Inne pieśni grały mu w duszy, inne uczucia sercem poruszały.

Wagon był jeszcze schronieniem obcym, neutralnym i międzynarodowym poniekąd Gorący, przepełniony słabością publicznością, nie mu nie mówił; w hałaśliwym zaś rozgwarze nie pozwalał nawet myśli zebrać. Horecki, skupiony w zadumie, przeżywał wrażenia, doznane tu niegdyś. W zorzy wielkiego uczucia, w świetlanej gloryi, jaką przeczysta miłość uwięziła jego istnienie, w tem przebudzeniu wszystkich lepszych, tkliwych pierwiastków ducha, dawne urazy rozwiały się, wyblękitniały, przyjęły mgliste, nieuchwytnie kontury. Cała gorycz ich roztopiła się w przedziwnej słodyczy i poślazaniu, jakie wypełniały obecnie jego serce.

W pierwszej chwili, na stacyi, przykro mu było, iż nikt na niego nie czekał, nikt bratniej nie podał mu dłoni. Wraczał jakby do obcych, nie oczekiwany, nie upragniony. Widok jednak polskiego zaprzęgu, tej czwórki pięknych koni, w leje wyciągniętych, przywodząc mu na pamięć wspomnienia dzieciństwa, zatarł pierwsze wrażenie. Łany, falujące zbożem, niwy kwieciami odkryte, słodki zapach lip, których stuletnie konary cień mu na głowę rzucały, wszystko to dzwiny tchnęło czarem. Szeroki, lekko wzgórzysty horyzont, srebrno-szary od kłosew chlebnych, złotem łubinów przetkany, a w smaragdny pszeniczne bogaty, na skraju zaś obramowany ciemną linią lasów odwiecznych, wydał mu się tak swojskim, tak drogim, iż nie pojował, że bez mowy pól tych żyć dotąd potrafił.

Fala wspomnień, przez długą nostalgię podsycanych i żywionych, duszę mu załapała.

Wspomnień, nietyle osobistych, ile ogólnych, mgłą melancholii owianych.

Wszak to jego kraj rodzinny, jego ojczyzna. Ziemia, krwią bohaterów zroszona, kości ich usiana. Ziemia, przepojona potem ich i znojem, męczeństwem uświęcona, nie splamiona zaś nigdy kainowem piętmem. I on jej obcym prawie pozostał! Dla ułatwionych studiów i marnej sławy żył zdala od tej pani świętej, takie władztwo nad duszami dzierżącej, a był jednym z martwych ogniw, które obojętnością swą zacieśniają kępujące ją więzy. Jakże się to stać mogło? Jaki duchowy daltonizm zaślepił go dotąd? Czy ten, kto kocha prawdziwie i gorąco, porzuca przedmiot ukochany? Czy trzyma się odepniętą, w obawie, iż miłość ta cierpienie przysporzy mu może?

„A przecież nawet Zbawca sam, Gdzie się urodził, umarł tam. A choć o męce wiedział wrzód, Kochoł swą ziemię i swój lud“.

Tortury i śmierć okrutna Go czekały, a jednak nie przeniosł się tam, gdzie życie łżejsze, a nauczanie łatwiejszem by Mu było.

Niosąc hasło odrodzenia dla całej ludzkości, odrodzenia przez dobro i miłość, szerzył je wszakże za pośrednictwem własnego narodu. Swemu ludowi złożył je najpierw w daniu. Był bowiem, nietylko Bogiem, lecz także Człowiekiem. Jako Człowiek zaś, czuł się wrosniętym wszystkimi korzeniami, wszystkimi fibrami w ziemię, która Mu życie dała. I Ten najwznioślejszy, najbardziej boski z duchów w ciało przybranych, Ten, którego nauka najsiłniej nas od trosk poziomych oderwa i od namiętności świata tego strzeże, ku abstrakcyjnym idealnym kierując celom, Ten Bóg-Człowiek właśnie, dał nam przykład miłowania własnego ludu i własnej ziemi, by przez nie dopiero ukochać obcych także i dobro wśród nich szerzyć. Zkądże więc biorą się zaprzęcia, którzy tego boskiego, przyro-

dzonego prawa ani odczuć, ani uszanować nie potrafia?

Horecki odetchnął głęboko, miłosnem okiem obejmując widnokrąg. Czuł, że i jego ta ziemia ciągnie wszystkimi fibrami i przykuwa uczuciem, jak śmierć silnem, z dawnych tęsknot i bolów utkanem, a ze szlachetnej dumy narodowej zrodzonym; uczuciem, które mu się z rozkoszą poddawał.

— Proszę jaśnie pana — przerwał zdumę jego stangret — ot, tam, ta wieża, błyszcząca w słońcu, to już nasz kościół, a trochę dalej dach czerwony, to pałac horyński. Niedługo będziemy na granicy.

Na uczuciowość jego skoncentrowaną, a głęboką, na myśli od prozy ziemskiej oderwane, padło słowo konkretne, przywołujące go do rzeczywistości.

— A co słyszać w domu? — rzucił odruchowo.

— W pałacu wszyscy zdrowi — brzmiała odpowiedź, pełna uszanowania, z ręką przy kapeluszu dana.

„W pałacu“? Słowo to rozbrzmiało w dzień w uszach Edwarda, zbudziło go do reszty z chwilowego rozmarzenia. Gdy on, w demokratycznej Szwajcaryi, zadawał się skromnym możliwemu życiem, tu, druga rodzina jego ojca rozpięła się w „pałacach“, pańskie wiodące życie.

Mysł ta przebiegła błyskawicą świadomości jego mózgową. Zkąd się wzięła, na to, złożona, pełna sprzeczności dusza ludzka, nie uniałyby dać odpowiedzi. Edward znał przecież warunki i skalę życia w Horyniu, a jednak zestawienie dwóch tych sprzeczności uderzyło go po raz pierwszy. Umysł zaś, w tym kierunku popełnięty, nawiązując go z poprzednim rozumowaniem, biegł po linii bardziej egoistycznej, a jednak na podkładzie społecznym opartej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Następnie Izba panów przyjęła uchwalone przez Izbę posłów projekty ustaw: w sprawie opieki mieszkaniowej, w sprawie ulg podatkowych dla nowych budowli, przebudowań i t. p., w sprawie ulg należyściowych dla Stowarzyszeń budowlanych o użyteczności publicznej, dalej ustawę o użytkowaniu nadwyżek kasowych kas sierocińskich, ustawę o zatrudnianiu kobiet i dzieci w górnictwie — wszystkie w trzecim czytaniu bez dyskusji.

Załatwiono także umowę konsularnoprawną między Austro-Węgrami a Bułgarią. Do komisji traktatów państwowych wybrano dra Smolkę.

O następnym posiedzeniu Izby Prezydent zawiadomi członków jej piśmiennie.

KRONIKA.

Lwów, 23 grudnia.

Kalendarz.

Niedziela (24 grudnia): Adam i Ewa. — Godysława. — Danyła. Wschód słońca o godzinie 7:21 rano, zachód słońca o godzinie 3:25 po południu. Poniedziałek (25 grudnia):

Narodzenie Chr. Pana. — Grzmisława. — Spirydona.

Wschód słońca o godzinie 7:22 rano, zachód słońca o godzinie 3:26 po południu.

Wtorek (26 grudnia):

Szczepana m. — Wróciwoja. — Ewstra. Wschód słońca o godzinie 7:22 rano, zachód słońca o godzinie 3:27 po południu.

Środa (27 grudnia):

Jana Ewang. — Radomyśła. — Ftyrsa m. Wschód słońca o godzinie 7:22 rano, zachód słońca o godzinie 3:28 po południu.

— Kalendarzyk myśliwski. W miesiącu grudniu wolno polować na: zające, jaryzaki, głuszcze, cietrzewie, dropie, pardwy, ptactwo błotne i wodne.

Sprzedawać nie wolno: jeleni, kuropatw od 15 przepiórek i dzikich gołębi.

Przez cały rok wykluczone są z polowania, a tem samem sprzedaży: łanie, sarny (kozy), cielęta, śpiczaki, tudzież kury głuszców i cietrzewi.

— Wszystkim Przyjaciołom i Czytelnikom naszego pisma przy sposobności Świąt zasylamy wyrazy serdecznych życzeń.

(ws) Przed stu laty. (Z historii Finlandyi). W dniu dzisiejszym mija sto lat od chwili, gdy ukazał się manifest cara Aleksandra I., według którego Stara i Nowa Finlandya miały nadal nazywać się jedynie Finlandyą.

O fakcie tym znajdujemy w nr. 21 *Gazety Lwowskiej* z dnia 13 marca 1812 r. następującą notatkę:

„Podług Manifestu Imperatorskiego z dnia 11 (23) Grudnia p. r. ma się odtąd Stara i Nowa Finlandya nazywać jedynie Finlandyą, a dotychczasowe Gubernium finlandzkie równie jak inne w Finlandyi znajdujące się Gubernia, pod ustanowioną dla tego Kraju administracją ieneralną zostawać powinno“.

— JE. ks. Arcybiskup Teodorowicz powrócił wczoraj z Rzymu do Lwowa.

— Z c. i. k. armii. *Dziennik rozporządzeń wojskowych dla c. i. k. armii* ogłasza: Rezerwowymi akcesistami powiatowymi zamianowani zostali rezerwowie podoficerowie: dr. Henryk Schiebel z 2 p. dział polnych w magazynie prowiantowym w Krakowie, Jerzy Schwarz z 3 p. drag. w magazynie prowiantowym w Grazu, Hugo Sturm z 59 pp. w magazynie prowiantowym w Krakowie, Eryk Fischer-Pochtler z 3 p. drag. w magazynie prowiantowym w Wiedniu, Erwin Knina z 3 p. drag. w magazynie prowiantowym w Innsbruku, Franciszek Haderka z 11 pp. w magazynie prowiantowym w Krakowie, Włodzimierz Kuźmowicz z 24 pp. w magazynie prowiantowym w Przemyślu, Karol Siegiel z 2 p. art. fort. w magazynie prowiantowym w Krakowie, Wojciech Spitzer z 3 p. drag. w magazynie prowiantowym w Theresienstadt, Jarosław Dobeś z 102 pp. w magazynie prowiantowym w Przemyślu, Józef Lovak z 54 pp. w magazynie prowiantowym w Krakowie.

Rezerwowymi aspirantami prowiantowymi zamianowani rezerwowie podoficerowie: Leopold Domański z 41 pp. w magazynie prowiantowym we Lwowie, Edwin Bahr z 4 p. art. fort. w magazynie prowiantowym w Krakowie, Jan Kasanda z 102 pp. w magazynie prowiantowym we Lwowie, Henryk Kostelnik z 79 pp. w magazynie prowiantowym w Krakowie, Izaak Rinzler z p. art. fort. w magazynie prowiantowym we Lwowie, Antoni Borkowski z 30 pp. w magazynie prowiantowym we Lwowie, Stanisław Balcar z 102 pp. w magazynie prowiantowym w Przemyślu, Franciszek Wachtfeld z 4 pp. w magazynie prowiantowym w Przemyślu, Eugeniusz Mayer z 3 p. strzelców tyrolskich w magazynie prowiantowym we Lwowie, Ignacy Labourek z 102 pp. w magazynie prowiantowym we Lwowie, Hubert Nitsch z 1 pp. w magazynie prowiantowym w Krakowie, Leon Dorczyński z 1 p. art. fort. w magazynie prowiantowym w Przemyślu, Franciszek Popela z 88 pp. w magazynie prowiantowym w Przemyślu, Józef Moucha z 11 pp. w magazynie prowiantowym we Lwowie, Udalryk Koniček z 102 pp. w magazynie prowiantowym we Lwowie, Józef Haviček z 18 pp. i Władysław Brabec z 102 pp., obaj w magazynie prowiantowym we Lwowie.

Do magazynu zbrojowni artylerii w Poli przydzielony został kapitan 3 p. art. fort. Franciszek Kimmel.

Kapitan sztabu inżynierii Karol Konarski przeniesiony ze szkoły kadeckiej pionierów do dyrekcji inżynierii w Przemyślu, a kapitan sztabu generalnego Józef Klimpke z dyrekcji inżynierii w Przemyślu do szkoły kadeckiej dla pionierów.

Podporucznik 41 pp. Jan Walter przeniesiony jako nauczyciel do wojskowej niższej szkoły realnej w Marosvásárhely.

Porucznik Maksymilian Michel przeniesiony z 12 p. drag. do 6 p. uł.

Przeniesieni zostali rezerwowi zastępcy lekarzy-asystentów: ze szpitala garnizonowego w Przemyślu: dr. Maurycy Epstein do 11 p. uł., dr. Józef Grünwald i dr. Maurycy Mandel do 66 pp., dr. Tibor Scheiner do 60 pp.; ze szpitala garnizonowego w Ołomuńcu: dr. Ottokar Peter do 1 pp.; ze szpitala garnizonowego w Tryeście: dr. Zdzisław Stensing do 4 p. uł.; ze szpitala garnizonowego we Lwowie: dr. Jan Blum do 7 bat. art. fort., dr. Ernest Grün do 67 pp., dr. Szymon Izák do 5 pp., dr. Herman Kellner do 5 dyw. trenu, dr. Ignacy Pietrzycki i dr. Jan Zasowski do 1 p. dział polnych; ze szpitala garnizonowego w Krakowie: dr. Jan Kobierski do 80 pp., dr. Karol Krzysztorski do 2 p. art. górskiej, dr. Oskar Leimdorfer do 3 bat. art. fort., dr. Bolesław Maciszewski do 3 p. haubic polnych i dr. Józef Rudas do 1 p. bosn. herceg.; ze szpitala garnizonowego w Serajewie: dr. Maksymilian Rosenfeld do 77 pp.

Porucznik-oficer prowiantowy Franciszek Steffan przeniesiony z 95 pp. do 21 bat. strzelców polnych, a podporucznik-oficer prowiantowy Karol Langer z 21 bat. strzelców polnych do 95 pp.

Przeniesieni nadto zostali: kapitanowie: Kazimierz Piotrowski z 24 pp. do 72 pp., Maurycy Berger z 80 pp. do 20 pp., Alfred Gebart z 90 pp. do 80 pp. i porucznik Karol Armandola z 28 do 30 p. dział polnych; podporucznicy: Adam Nizdielski, nadkompletowy w 80 pp., do korpusu żandarmeryi dla Bośni i Hercegowiny, Alfred Barry z 2 p. drag. do 4 p. huz.; rezerwowy kadet Józef Hons z 10 dyw. trenu do 8 dyw. trenu.

W stan czynny przeniesiony emer. podporucznik 2 p. uł. Paweł br. Levetzow.

Lekarz pułkowy dr. Bazyl Smolin przeniesiony ze szpitala garnizonowego w Krakowie do szpitala garnizonowego we Lwowie.

— Z Politechniki. P. Maryan Urban, rodem z Rzeszowa, złożył na wydziale inżynierii tutejszej Politechniki drugi egzamin państwowy.

— Rada miasta Lwowa odbędzie posiedzenie we czwartek, dnia 28 b. m., o godzinie 6 wieczorem, w sali ratuszowej.

□ Subwencye na budowę internatów. W budżecie krajowym na r. 1911 u-

chwalił Sejm do rozporządzalności Wydziału krajowego ryczałt w sumie 70.000 kor. na zasiłki bezzwrotne na budowę domów dla internatów.

Z ryczałtu tego przyznał Wydział krajowy, po zasięgnięciu opinii Rady szkolnej krajowej, następujące zasiłki jednorazowe: Internatowi seminaryum nauczycielskiego męskiego w Czortkowie 2000 kor.; internatowi seminaryum męskiego w Krakowie 6000 kor.; bursie dla synów nauczycielskich przy seminaryum męskim w Krakowie 3000 kor.; internatowi seminaryum im. Gorayskiego w Krośnie 1000 kor.; internatowi seminaryum im. Piramowicza we Lwowie 12.000 kor.; internatowi im. św. Stanisława w Rudniku nad Sanem 5000 kor.; internatowi w Samborze 1000 kor.; internatowi w Sokalu 1000 kor.; internatowi w Stanisławowie 3000 kor.; internatowi w Starym Sączu 5000 kor.; internatowi im. św. Stanisława w Tarnowie 4000 kor.; internatowi w Zaleszczykach 2000 kor.; internatowi dla uczniów seminaryum żeńskiego Towarzystwa opieki obywatelskiej we Lwowie 4000 kor.; internatowi SS. Bazyljanek we Lwowie 1000 kor.; internatowi FP. Benedyktynek w Przemyślu 2000 kor.; internatowi SS. Bazyljanek w Przemyślu 2000 kor.; internatowi SS. Felicyanek w Przemyślu 10.000 kor.; internatowi im. św. Józefa w Tarnowie 2000 kor.; internatowi żeńskiemu w Brzeżanach 1000 kor.; internatowi SS. Dominikanek w Tarnopolu 1000 kor.; internatowi grona nauczycielskiego w Rudniku nad Sanem 2000 kor.

— Złoty jubileusz ks. biskupa Likowskiego. Ks. biskup dr. Likowski, administrator archidiecezyi poznańskiej, obchodził dnia 21 b. m. złoty jubileusz kapłaństwa.

Uroczystości kościelne rozpoczęły się o godzinie 10 rano. Zgromadzone w katedrze duchowieństwo udało się do pałacu biskupiego, zkąd jubilat w procesji wprowadzono do kościoła. Przed wielkim ołtarzem odbyła się ceremonia jubileuszowa wręczenia wieńca złotego i złotej laski przez ks. kanonika Jedzinka, regensa seminaryum duchownego. Następnie jubilat ubrany przed ołtarzem w pontyfikalne szaty odprawił nabożeństwo uroczyste w licznej asyście.

Po sumie odśpiewano „Te Deum laudamus“, poczem ks. biskup udzielił błogosławieństwa jubileuszowego, po którym znowu w uroczystej procesji odprowadzono go do pałacu. Na wyraźne życzenie jubilata przemówienia nie było żadnego.

Na uroczystość tłumy wiernego ludu zebrały się w katedrze. W stalach zasiadły obie kapituły, poznańska i gnieźnieńska z ks. biskupem Klosem na czele, dalej kolegium profesorskie, a w presbyterium duchowieństwo, delegacje i licznie reprezentowane obywatelstwo. Podczas sumy wykonał śpiewy chór kleryków pod batutą ks. wicekustosza Gieburrowskiego.

154.

SYRENA.

(Pierre Dax. *L'orpheline d'Auteuil*).

Część druga.

XVI.

Wątpliwość nadzieja.

(Ciąg dalszy)

Powieki Pauletki pozostały spuszczone na rozmarzonych oczach, gdy szepnęła:

— Nigdy nie mieliśmy ukrytego dla siebie. Czyżby teraz się to zaczynało?

Wszystkie te odpowiedzi na pół tylko zadowolily Marmagna. Zdawało mu się, że Pauletka nie mówi wszystkiego, że w oczach jej widzi obawę i zmieszanie.

Gdy się rozłączyli wieczorem, były agent jeszcze się nad tem zastanawiał i powiedział sobie, że kto wie, może „miłość przez to przeszła“. „Do licha! mruknął, otwórzę dobrze oczy i koniecznie nie da na siebie długo czekać. Przecież dwoje dzieci nie będą wodzić za nos byłego agenta bezpieczeństwa miasta Paryża!...”

W tej samej chwili narzeczona Jana Plissier siedząc w swoim pokoiku, postanowiła prosić jutro hrabinę d'Antignac o chwilę rozmowy. Co jej hrabina poradzi, Pauletka tak uczyni.

— Robisz mi wielką przyjemność moje dziecko — rzekła nazajutrz sędziwa hrabina — żeś się do mnie odniosła. Obiecałam ci moją pomoc we wszystkich okolicznościach, w których mogłabym ci się na co przydać. Ta sposobność się zdarza. Tem lepiej. O cóż więc chodzi?

— Pani hrabina nie przyzwyczajona do słyszenia takich rzeczy. Proszę mi wybaczyć.

— Panno Pauletka, wszystko możesz mi powiedzieć. Jestem starą kobietą, która słyszała już nie jedno. Zgóry jestem pewna, że słyszałam poważniejsze wyznania, niż te, które masz mi uczynić.

Pauletka się uśmiechnęła, a wzrok hrabiny został przez chwilę na ładnych ustach dziewczeczki, które znowu jej przypomniały uśmiech Jakóba de Tiburce.

— Gdybym wiedziała, o co chodzi — szepnęła wzruszona tem wspomnieniem — mogłabym, tak jak spowiednik, zadawać ci pytania.

— Pani hrabino — odrzekła robotnica — opowiem wszystko, po prostu. Wiadomo pani, że owego wieczora, w którym spotkał mnie ten smutny wypadek, zawdzięczam to, że żyję, pomocy pewnego młodzieńca. Od tej pory ojciec przyjmował go u nas, w domu. Kochamy się, pani hrabino.

— Nie naturalniejszego, kochana mała Pauletka. W twoim wieku zawsze się tak dzieje. A przytem jesteś taka miłutka, że trudno się do ciebie nie przywiązać.

— Janek także bardzo miły. Chciałabym, żeby pani hrabina go poznała, a wtedy by mnie zrozumiała.

Niewinność młodej dziewczyny wywołała odpowiedź całkiem naturalną u dobrej kobiety:

— Może to nastąpić. Kochasz więc, a dalej...

— Dotychczas, pani hrabino, wszystko poszło łatwo. Ale oto nie powiedziałam jeszcze nic ojcowi, ponieważ z wielkim smutkiem zpatruje się na moje wyjście za mąż w ogóle.

— A przecież, jeżeli młody człowiek posiada zalety...

— Ma wielkie zalety! Myślę nawet, że wszystkie!

Hrabina uśmiechnęła się z pobłażliwością.

— A zatem, z mojej strony nie śmiem powiedzieć ojcowi, ale to jeszcze nie jest najtrudniejsze, bo wiem, że z czasem, z wielką ostrożnością, potrafię go ułagodzić.

Pani d'Antignac słuchała z miną osobą, której nic dziwi nie może. Zresztą, do

tej pory, romans jej robotnicy nie wydawał się nader skomplikowany.

— Muszę pani powiedzieć — mówiła dalej Pauletka — że Jan ma matkę... tak, matkę... ojca nie ma... Nigdy nie znał swego ojca — powtórzyła nieśmiało.

Dobre oczy podniosły się na sierotę i pani d'Antignac zrozumiała wahanie Pauletki.

— Dziecko naturalne? — spytała.

— Tak, pani hrabino. On sam mi to wyznał. Nigdy nie znał swego ojca.

— Ta sytuacja może nie podoba się panu Marmagne?

— Odpowiadam za mego ojca. Potrafię sobie z nim poradzić. On o niczem nie wie, jak mówiłam pani hrabinie. Otóż Jan ma matkę i zdaje mi się, że musi natrafiać na opór z tej strony, bo Jan był bardzo wesołego usposobienia temu miesiąc, a teraz, za każdym razem, gdy do nas przychodzi, widzę go coraz smutniejszym. Jestem pewna, że jego matka jest przeszkodą do naszego małżeństwa. Janek nie jest bogatszy odemnie, panie hrabino. W tem nie leży przyczyna. Nie wiem sama zkąd ona pochodzi, ale istnieją, mam to przeczuć.

— Czy matka tego, którego kochasz, zna ciebie Pauletka?

— Nie, pani.

— To jest powód jej wahań. Gdy ciebie choć raz zobaczy, może być tylko zadowolona z wyboru syna.

— Jan jest drukarzem. Zarabia uczciwie na życie. Z mojej strony, jeżeli pani hrabina zechce ustalić moją sytuację w pałacu, będziemy oboje z Janem najszczęśliwszym młodem małżeństwem w całym Paryżu.

Hrabina się zamysliła. Pojmowała całą ważność słów swoich w wyobraźni Pauletki. Wyrzekła wolna:

— Moje dziecko, dobrze zrobiłaś, żeś przyszła do mnie, a uczynisz jeszcze lepiej nie pozostając dłużej w niepewności, w jakiej obecnie się znajdujesz. Kochasz i jesteś kochana.

— Tak, pani hrabino.
— Trzeba więc, żeby te dwa przywią-

zania połączyły się przez małżeństwo, albo, kochana moja Pauletka... żebyś się rozstała z młodym człowiekiem, o którym mówisz.

— Och! pani hrabino!

W wykrzykniku było tyle przerażenia, że ten jeden wykrzyknik był najszczerzem wyznaniem, jakie mogła uczynić młoda sierota.

— Mam nadzieję — mówiła dalej hrabina — że małżeństwo przyjdzie do skutku.

— Ja także mam nadzieję, pani hrabino, bo na każdy sposób zawsze będę kochać Janka. Jeżeli się nie pobierzemy, nigdy ani on się nie ożeni, ani ja za kogo innego zamąż nie wyjdę.

Pani d'Antignac spytała:

— Czy mogłabyś mi udzielić jakich szczegółów co do matki tego młodego człowieka, Pauletka?

— Trudno mi to przyjdzie, ponieważ nigdy jej nie widziałam. Wiem, że Jan ją ubóstwia. że matka jego miała wiele żmartwień, ale nie jej to nie przeszkodziło, aby syna dzielnie wychować.

— Jak się nazywa ta pani?

— Pani Plissier.

— W jakim wieku jest jej syn?

Pauletka rozkosznie się uśmiechnęła.

— Pani hrabino powie, że jestem niemądra. Powinnyabym, rzeczywiscie, znać te wszystkie szczegóły. Ale można mnie wytłumaczyć. Nie często widujemy się z Janem sam na sam, a przy ojcu nie śmiem go pytać o osobiste sprawy.

— Powiedz mi w każdym razie — mówiła dalej pani d'Antignac z lekkim zaniepokojeniem w głosie — czy pan Jan Plissier jest młodzieńcem w twoim wieku? Czy ma może że trzydzieści lat?

— Ani jedno, ani drugie. Jan musi mieć dwadzieścia pięć, sześć, najwyżej siedem lat. Nie więcej. Jestem prawie pewna.

— Zadan ci pytanie, które ci przyjemność robi — wyrzekła nieszczęśliwa kobieta, którą pewna myśl trapić zaczynała. — Opisz mi, jak on wygląda.

(Ciąg dalszy nastąpi).

O godzinie 12 ks. biskup przyjmował liczne delegacje, których szereg rozpoczęła delegacja duchowieństwa.

— Komisja szacunkowa podatku osobisto-dochodowego. Przy odbytych dnia 13, 14 i 15 b. m. uzupełniających wyborach 7 członków i 6 zastępców członków komisji szacunkowej podatku osobisto-dochodowego w mieście Lwowie wybrani zostali:

z koła I. członkami komisji: pp. Edmund Riedl i Jakób Beiser; zastępcami członków pp.: dr. Henryk Baczewski i Aloizy Liebermann; z II. koła: członkiem p. Wiktor Chajes; zastępcami członków pp.: Leon Oberski i Kazimierz Lankosz;

z III. koła: członkami komisji pp.: Józef Neumann, Michał Makowicz, Jakób Löwonnek, Michał Nick; zastępcami członków pp.: Artur Polturak i Herman Heinbach.

— Dary Henryka hr. Steckiego. Zbiory Muzeum Narodowego zbogacił w ostatnich czasach Henryk hr. Stecki z Wołynia, ofiarując swą kolekcję o wysokiej wartości artystycznej, jakoteż kulturalnej. Spotykaną w tej kolekcji garnitur 12 łyżek srebrnych z XVI. w. z polskimi herbami Szeligą i Przegonią. Na rzeźbionych trzonkach łyżek znajdują się postacie apostołów i grawirowane sentencje rytmowane, n. p. „żyty po pocziwy jest skarb prawdziwy“, albo „przy każdej sprawie pomnij o sławie“, lub na innej „nadobnie strojny, kto cnotą hojny“, lub też „mieście na baczności swoje przypadłości“. Ładną i pokazną kolekcję, bo liczącą około 200 sztuk, stanowi zbiór ozdób srebrnych z X. i XI. w., filigranowych, wykopany w r. 1859 w Sejkowicach, gubernii warszawskiej, powiecie gostyńskim, wraz z współczesnymi monetami. Między tymi filigranami znajdujemy dwa naszyjniki: jeden o spiralnych, powszechnie wtedy używanych skrętach — drugi złożony z 21 związanych ze sobą drobnych ozdób.

Kolekcja hr. Steckiego zawiera nadto portfel królowej Maryi Leszczyńskiej z jej monogramem, bogato złotem i srebrem haftowany; modlitewnik księżny Łowickiej, podarowany senatorowi Józefowi Augustowi hr. Ilińskiemu.

Po hr. Ilińskim, jak i współczesnym mu Steckim otrzymało Muzeum w tej kolekcji drobniaki mundurowe, jak pasy, ładownice, szlify. Bardzo bogato w darowiznie hr. Steckiego reprezentowany jest zbiór afegastyczny, liczy bowiem 108 łyżków pieczętnych polskich, między którymi kilka okazów średniowiecznych, a kilka królewskiej kancelarii (łyżek do pieczęci wielkiej litewskiej Sobieskiego). — W całym szeregu drobniejszych przedmiotów wyróżnia się jeszcze obrazek na podkładzie kredowym, malowany przez Jostę Amanę (Ammana), znanego ilustratora druków XVI-wiecznych, przedstawiającego Batorego jako księcia siedmiogrodzkiego. Portret datowany jest cyfrą 1576 i monogramem artysty. Wreszcie podnieść należy pamiątkowy kielich srebrny, złożony, ofiarowany Tadeuszowi Kościuszce przez miasto Bristol w r. 1797. Kielich o grawirowanej ornamentacji neogotyckiej nosi na swej podstawie napis: „The Friends of Liberty in Bristol to the Gallant Kościuszko 1797“. Prócz wielu jeszcze drobniejszych przedmiotów złożył ofiarodawca 200 koron na koszt umieszczenia swej darowizny w Muzeum Narodowym.

— Lwowskie marynetki, które takie tłumy publiczności ściągają przed świętami, wystąpią obecnie jeszcze dwa razy w sali Kasyńskiej (ul. Akademicka), poczem wyjeżdżają ze Lwowa na gościnne występy. Termin tych dwóch przedstawień: środa 27 b. m. i piątek 29 b. m. Marynetki nasze, wspólne dzieło pierwszorzędných sił artystycznych i literackich, ucielesnia swe dialogi i piosenki, urozmaicone mają obecnie nowymi szczegółami (echa ostatnich zajęć w Towarzystwie sztuk pięknych), nadto zmieniona została nieco reżyseria aktu sejmowego i aktu, w którym postaci historyczne (Stańczyk, Kochanowski, Krasinski, Wołodyjowski) wiodą dyskurs z osobami współczesnymi (Krechowiecki, Dembowsky, Battaglia, Rolle, Rutowski).

Bilety wcześniej na nabyć w eukierni Zaleskiego (ul. Akademicka) w cenach: 5, 4, 3, 2 i 1 kor.

— Kurs parasolnictwa w seminarium przemysłowem Ligi pomocy przemysłowej, otwarty zostanie 8 stycznia 1912 r. o godzinie 10 przed południem. Otwarcie odbędzie się w sali seminarium (gmach Ligi pomocy przemysłowej, Lwów, Pańska 11).

— «Gwiazdka» w szpitaliku św. Zofii. Piękna, doroczna uroczystość w szpitaliku dziecięcym im. św. Zofii odbyła się wczoraj o godzinie 6 wieczorem. Szlachetna, niezmordowana w urządzaniu tej miłej uroczystości prof. Schrammowa zgromadziła znowu całe mnóstwo łakoci, podarków, ubrań i t. p., którymi obdarzono biedne i chore dziecięta.

Przy pięknie oświetlonym drzewku zdrowsze dzieci dziękowały prof. Schrammowej i jej małżonkowi, prymaryuszowi dr. Czarukowi, dr. Müllerowi za podarunki i troskliwą opiekę. Również ta, serdeczna uroczystość zakończyła się odśpiewaniem kołęd.

— Drzewko dla biednych opuszczonych dzieci w Przytulisku Brata Alberta oświetlone będzie w tem Przytulisku w niedzielę

o godz. 8 po południu, na które przewodniczący S. I. (dobroczynej) Rady m. Lwowa wszystkich życzliwych temu zakładowi zaprasza.

— Na dochód Towarzystwa dobroczynnego «Rada ubogich» we Lwowie. P. Stanisław Bursa, ceniony śpiewak estradowy krakowski i profesor śpiewu, wystąpi 5 stycznia 1912 w sali Towarzystwa muzycznego przy ulicy Chorążczyzny z prelekcją na temat: „Pieśń polska w artystycznym rozwoju“ którą uzupełni odśpiewaniem pieśni kompozytorów polskich, zestawionych w retrospektywnym kierunku od Kurpińskiego do Walewskiego. Prelekcję prof. Stanisława Bursy, wygłoszone w Poznaniu, Gnieźnie, Inowrocławiu, oraz w innych miastach Wielkopolski, tudzież Galicji zachodniej, cieszyły się wielkim powodzeniem. W wykonaniu pieśni pomocną będzie jedna z uczennic prof. Bursy, pna Ira Borowiecka. Dochód z tej niezwykłej w swej formie produkcji przeznaczony na Towarzystwo dobroczynne „Rada ubogich we Lwowie“.

— Z Izby stowarzyszeń rękodzielniczych. Onegdaj odbyło się w Izbie stowarzyszeń rękodzielniczych posiedzenie prezydium Izby i zaproszonych osób z grona architektów w sprawie budowy własnego domu na gruncie, przeznaczonym na ten cel przez gminę m. Lwowa na placu Strzeleckim. Uchwalono wybudować dom czteropiętrowy, w którym mieścić się będą biura Izby i stowarzyszeń przemysłowych, bursy rękodzielniczej, biblioteka, wielka sala na zebrań i t. p. Jako nagrody za odznaczone plany przeznaczono kwotę 4000 kor. W najbliższym czasie rozpisany zostanie konkurs, a budowa rozpocznie się z wiosną roku przyszłego.

— Wypadek kolejowy. Dyrekcja kolei państwowych we Lwowie donosi: W nocy z 22 na 23 b. m. najechał nadwyzwyczajny pociąg osobowy nr. 1212 między Głęboką a Felsztynem (linia Sambor-Chyrów) na wozy, które oderwały się od pociągu ciężarowego nr. 1469. Trzy osoby odniosły lekkie kontuzje. Wypadek ten spowodował kilkugodzinną przerwę w ruchu.

— Dla 84-letniej staruszki, wdowy po wybitnym publicyście i działaczu społecznym, złożyli w dalszym ciągu w Administracji *Gazety Lwowskiej* N. N. ze Lwowa 20 koron.

△ Z Izby sądowej. Rozprawa karna przeciw dwóm czeladnikom stolarskim Józefowi Krochmalnemu i Jerzemu Kaftanowi, tudzież przeciw malarzowi pokojowemu Kornelowi Kutkowskemu, oskarżonym o to, że we wrześniu b. r. w czasie zabawy, jaka odbywała się w sali Tow. weteranów wojskowych tak silnie pobili awanturującego się tam Antoniego Wasięczyńskiego, iż tenże wskutek odniesionych obrażeń na miejscu zakończył życie, zakończyła się wczoraj wieczorem przed tutejszym trybunałem orzekającym.

Trybunał po przeprowadzonej rozprawie skazał Krochmalnego na karę jednorocznego ciężkiego więzienia, Kaftana na 6 miesięcy ciężkiego więzienia, a Kutkowskiego na grzywnę w kwocie 20 kor. za bezprawne posiadanie broni.

△ Zgubiono: w ulicy Karola Ludwika złoty koleczyk z szafirem, okolonym diamentami.

△ Znalezione: w wozach miejskiej kolei elektrycznej: cwikier damski, parasol, 9 książek szkolnych i dwie książki powieściowe; w pociągu pospieszonym Lwów-Kraków znaleziono pulares, zawierający 60 kor. i bilety wizytowe p. Zygmunta Mareńskiego; w ulicy Karola Ludwika złoty pierścionek z szafirem i dwoma brylantami; na pl. Krakowskim parę kaloszy męskich.

△ Wykolejenie wozu miejskiej kolei elektrycznej. Wczoraj około godziny 8 wieczorem wykoleił się wóz miejskiej kolei elektrycznej nr. 162 na rogu ulic Łyczakowskiej i Czarnieckiego tak silnie, że najechał aż na drugi tor. Wskutek tego wypadku, ruch w stronę ulicy Łyczakowskiej był przez dłuższy czas przerwany.

△ Dwa zbląkane konie są do odebrania w zarządzie miejskiej rzeźni.

△ Pożar. Wczoraj wieczorem wybuchł groźny pożar za rogatką Żółkiewską w składzie materiałów drzewnych Majera Iglą. Ofiarą płomieni padły znaczny zapas materiałów drzewnych i stajnia. Szkoda jest znaczna. W akcji ratunkowej wzięła udział miejska straż pożarna.

△ Fabryka pięciokoronówek. Policja aresztowała wczoraj po południu Władysława Malika, który jak to w numerze poprzednim donieśliśmy — podejrzany jest o fabrykację pięciokoronowych monet stempla węgierskiego.

△ Zaczadzenie. W rzeczywistości przy ul. 29 Listopada l. 54 zaczadziły dzisiejszej nocy, wskutek zbyt wczesnego zamknięcia zasuw u pieca, zamieszkała tam: wdowa Hermina Tuziakowa i jej córka Alfreda. Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego przywróciło obie do przytomności i pozostawiło w leczeniu domowym.

△ Nożowic. Na restauratora Bombacha napadł wczoraj wieczorem w ulicy Kochanowskiego koczlarz Michał Sztambach i ugodził go dwa razy nożem w pierś. Sztambacha aresztowała

policja. Powodem napadu miała być odmowa podania Sztambachowi, będącemu już w podpitym stanie, zażądanej przezeń szklanki piwa.

△ Kronika policyjna. Rzeźnikowi p. Józefowi Bojarkowskiemu skradziono wczoraj z placu Bernardyńskiego konia z wózkiem.

Do mieszkania porucznika 19 p. p. obr. kraj. p. Emila Basbacha przy ul. św. Piotra l. 21 włamał się wczoraj złodziej i skradł kilka sztuk garderoby, łącznej wartości 300 K. Za kradzież ryb w Rynku aresztowała policja zarobnicę Rozalię Marczakową.

† Zmarli w ostatnich dniach: we Lwowie, Alfred Mochnacki, przemysławiec, w 42 r. życia;

w Szczercu, Karol Czernecki, emer. radca sądu krajowego i adwokat, weteran z r. 1863, w 70 r. życia;

w sanatorium obok Drezna, Alfred Penzias, artysta malarz, w 32 r. życia.

— Zamach morderczy. Były urzędnik w sanatorium dr. Lōwa w Wiedniu, emerytowany kapitan rachunkowy Riesenbach, strzelił wczoraj do zastępcy dyrektora sanatorium dr. Ketzla i ranił go ciężko. Powodem zamachu morderczego zemsta. Sprawcę zamachu aresztowano. Riesenbach jest przynależny do Lwowa i służył w 15 pułku piechoty.

— Rozstrzygnięcie konkursu na gmach teatru polskiego w Wilnie. W wileńskim stowarzyszeniu techników rozstrzygnięto onegdaj konkurs na gmach tamtejszego teatru polskiego i udzielono pierwszej nagrody w kwocie 1000 rubli Wacławowi Michniewiczowi i Aleksandrowi Parczewskiemu.

— Ogromne zawieje śnieżne szalały wczoraj nad Grodnem i okolicą, zasypując całe miasto i tory kolejowe, przez co utrudniony jest bardzo ruch kolejowy.

— Nowe pokłady węgla kamiennego odkryto — jak donoszą z Sosnowca — w Strzemieszycach i Porębie.

— Zamach samobójczy dziennikarza. W Lublinie usiłował wczoraj odebrać sobie życie wystrzałem z rewolweru współpracownik *Kuryera Lubelskiego*, Zygmunt Jabłoński. Kula strzaskała kość czołową, nie naruszyła jednak mózgu. Przyczyna zamachu samobójczego nieznana.

— Rozwiązanie stowarzyszenia. Z Kijowa donoszą: Władze rossyjskie rozwiązały Związek wzajemnej pomocy pracowników. Przyczyna nie jest znana. Większość członków stanowili Polacy.

— Zagadkowy wypadek śmiertelny. Z Lipska donoszą: Marya Galówna, 19-letnia kantorzystka, córka Stanisława Gali, stolarza w Białej, chciała wyjechać do krewnych, mieszkających w Ameryce. Nie wpuszczono jej jednak na okręt w Rotterdamie, gdyż lekarz orzekł, że jest chora; musiała tedy wracać do kraju. W drodze powrotnej między Lipskiem a Dreznem wypadła onegdaj Galówna z pociągu i zabiła się na miejscu. Nie wiadomo jednak, czy zachodzi tu wypadek samobójstwa, czy zbrodni. Zwłoki znalazł strażnik kolejowy. Rodziców nieszczerliwie zawiadomiono telegraficznie o tym tragicznym wypadku.

— Od Administracji. Do dzisiejszego numeru dołączamy kalendarz losowań na r. 1912, wydany przez kantor wymiany Domu bankowego firmy L. Herber w Bernie morawskim.

Kronika prowincjonalna.

§ Prezesem Rady powiatowej w Stryju wybrano ponownie p. Adama Onyszczewicza, a jego zastępcą ks. Niżankowskiego, gr. kat. proboszcza.

§ Burmistrzem m. Dobromila wybrany został dnia 18 b. m. emer. kapitan Antoni Torczyński, dotychczasowy zastępca burmistrza.

§ Śmierć pod kołami pociągu. Dnia 19 b. m. o godzinie 9-50 wieczorem wjeżdżający na stację kolejową w Dobrzechowie pociąg nr. 1511 przejechał przy klm. 34-93 przez pół leżącego na szynach nieznanego z nazwiska włościanina, w wieku około 28 lat, który prawdopodobnie tuż przed nadejściem pociągu położył się na tor w zamiarze samobójczym.

§ Sprzeniewierzenie. Z Tarnowa donoszą, że zbiegł z tamtąd podurzędnik pocztowy Karol Suchowel, sprzeniewierzywszy trzy przekazy pocztowe na łączną kwotę 1009 kor. 45 hal.

§ Samobójstwo ucznia gimnazjalnego. W Tarnowie odebrał sobie onegdaj życie uczeń VIII. klasy gimnazjalnej Tadeusz Kirszanek. Powodem samobójstwa miało być wydalenie go z gimnazjum z powodu nieuiszczenia czesnego.

Kronika zagraniczna.

* Bunt wojskowy. Z Lizbony telegrafują: W koszarach w Braga wybuchł bunt.

Jeden z pułkowników raniony kilku strzałami. Blźszych szczegółów brak. Dokonano licznych aresztowań.

* Zbawczeszczczenie grobu. Z Paryża telegrafują: Wczoraj wezwano policję na omentarz Pere Lachaise, gdzie znaleziono otwarty grób, w którym złożono zwłoki artystki dramatycznej Lantelme. Badania wykazały, że do grobowca włamano się. Pierwszej chwili sądzono, iż zbrodniarze włamali się celem zrabowania klejnotów, z którymi zmarła była pogrzebana, a które miały przedstawiać wartość 150.000 fr. Komisarz policji atoli znalazł te klejnoty pod poduszką pod głową zmarłej

* Echa katastrofy na okręcie wojennym „Liberté“. Wczoraj odbyła się w Tulonie rozprawa w sprawie katastrofy na okręcie wojennym „Liberté“. Przewodniczącą rozprawy wystąpił przeciw komendantowi tego okrętu, kapitanowi Jauresowi, który wyjechałszy za urlopem, nie wyznaczył swego następcy w komendzie. Po przeprowadzeniu rozprawy kapitanów: Jauresa i Jouberta, oraz dwóch poruczników uwolniono.

* Czem się zajmuje Sejm heski? Z Darmstadtu donoszą: W pierwszej Izbie heskiej przyszło onegdaj do żywej dyskusji nad wnioskiem, aby znieść dotychczasowy zwyczaj, postanawiający, że członkowie tylko we frankach zjawiać się mają na posiedzeniu. Przeciwno wnioskowi wystąpił hr. Ehrbach, nazywając wniosek ten demokratyzowaniem Izby i podkreślając, że Izba heska jest jedyną w Niemczech, która poszczycić się może takim zwyczajem. W końcu zgodzono się, aby obok fraków członkowie byli uprawnieni zjawiać się w żakietach.

* Straszny wypadek. Z Katowic donoszą: Z wozu przedsiębiorstwa cyrkowego, wracającego z Kiele, gdzie dawano przedstawienie, wyrwał się zniecałka wielki niedźwiedź, rzucił się na publiczność, rozszarpał troje dzieci i zabił dwie osoby dorosłe. Niedźwiedzia zastrzelono.

Notatki literacko-artystyczne.

»Wędrowiec«. Pod znakiem zbliżającej się gwiazdki ukazał się czwarty numer *Wędrowca*. Jesteśmy w Betleem, dokąd zaprowadziło nas piękne pióro p. Ewy Dzieduszyckiej. Przed oczami naszymi staje dalekie, wschodnie miasteczko. „Jak echa dalekich pieśni, zasłyszanych ougiś, za lat bardzo dawnych, dźwięczą dziś dla nas magiczne imiona“. Ożyły czas zamierzehle, kiedy się rodził Zbawiciel. — Bardzo piękny to pomysł redakcyi, że właśnie teraz pomieściła impresję z Betleem.

W dalszej części Michał Rolle drukuje swoje uwagi o interesującej książce podróżniczej A. hr. Stadnickiego. Książka to rzadka u nas, bo literatura podróżnicza nie wiele sobie w Polsce zaliczyć może tomów. Wśród naszych gór prowadzą nas następne prace, a mianowicie Michała Swierza „Ostatnie szczyty w Tatrach“, z przepięknymi, co natychmiast zaznaczyć należy, zdjęciami górskimi; kartka z dziejów Karpackiego Towarzystwa narciarzy p. t. „Schronisko w Sławsku“ i bardzo zajmująca monografia o Akademiickim Klubie Turystycznym, dająca nam poznać początki i rozwój tego niezwykle sympatycznego Towarzystwa. Część pierwszą numeru zamyka nowela Artura Schrödera.

Uderza nas przedewszystkiem na wstępie drugiej części, sportowi poświęconej, nowa, piękna winieta T. Nowakowskiego, bardzo koczowniczo zdobiącą stronę. Nastrojowy, piękny obrazek myśliwski prof. Rudolfa Waacka, ozdobiony isticie artystycznymi zdjęciami, (zwłaszcza „W mgłce“ jest śliczne) praca o fotografii sportowej dr. Mikolascha, „Ze stada dzikowskiego“ i konkurs aeroplanów w Reims, tyłu pięknymi ilustracjami ozdobione, zająć muszą każdego. Po za tem pisze red. Kłosiński o młodszym Cyganiewicz, a fotografia ukazują nam zdobyty przezeń pas złoty, którego tak ciekawo byli Lwowianie. Zamykają numer listy z Krakowa, Warszawy, Krynicy i bogata kronika sportowa.

Pismo to od początku na wysokim poziomie postawione — nie ustaje w pracy i każdy numer przynosi nowe ulepszenia. Klisze są wprost doskonałe, a treść coraz bogatsza.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w sobotę, 23 grudnia, z powodu Wigilii Bożego Narodzenia teatr zamknięty. — W niedzielę, 24 grudnia, o godzinie pół do 4 po południu, „Zabobon“, czyli Krakowiacy i Górale“, opera J. N. Kamińskiego; o godz. pół do 8 wieczorem, „Halca“, opera St. Moniuszki, występ Heleny Moiseowiczowej i Józefa Mana. — W poniedziałek, 25 grudnia, o godz. pół do 4 po poł. na dochód Tow. wzajemnej pomocy członków teatru miejskiego; „Betleem polskie“, jaśka w 3 aktach, L. Rydla; o godz. pół do 8

wieczorem, na dochód Tow. wzajemnej pomocy członków teatru miejskiego: „Opowieści Hoffmana“, fantastyczna opera w 4 aktach Jakóba Offenbacha, przedostatni gościnny występ Marka Vuskowicza i występ Ireny Bohuss. — We wtorek, 26 grudnia, o godz. pół do 4 po poł.: „Oficer gwardyi“, komedia F. Molnara; o godz. pół do 8 wieczorem: „Cnotliwa Zuzanna“, operetka. — We środę, 27 grudnia, o godz. pół do 4 po poł.: „Miłość cygańska“, operetka; o godz. pół do 8 wiecz.: „Żywy trup“, dramat Lwa hr. Tołstoja. — We czwartek, 28 grudnia, o godz. 7 wiecz.: „Onegin“, opera Czajkowskiego, ostatni występ Vuskowicza, w party tytułowej i występ Ireny Bohuss. — W piątek, 29 grudnia, IX. przedstawienie z cyklu polskich utworów scenicznych, po raz I. (wznowienie) „Żydzi“, komedia w 4 aktach Józefa Korzeniowskiego. Abonament nr. 15. — W sobotę, 30 grudnia, o godz. 3 po poł. dla młodzieży szkolnej: „Hamlet“, tragedia Szekspira; o godz. pół do 8 wiecz.: „Cnotliwa Zuzanna“ operetka. — W niedzielę, 31 grudnia, o godz. pół do 4 po poł.: „Zabobon, czyli Krakowiaczy i górale“, opera narodowa; o godz. pół do 8 wiecz.: Przedstawienie Sylwestrowe: „Rok 1911“, przegląd sceniczny w 12 częściach. — W poniedziałek, 1 stycznia, o godz. pół do 4 po poł.: „Betleem polskie“, jasełka; o godz. pół do 8 wiecz.: „Cnotliwa Zuzanna“, operetka.

Repertuar »Teatru Nowego«.

Niedziela, 24 grudnia: „Lwów w nocy“. — Poniedziałek, 25 grudnia: „Krowoderskie zuchy“, (po raz ostatni na dochód „Związku artystów polskich“). — Wtorek, 26 grudnia: „Lwów w nocy“. — Środa, 27 grudnia: „Lwów w nocy“. — Czwartek, 28 grudnia: „Lwów w nocy“. — Piątek, 29 grudnia: „Lwów w nocy“. — Sobota, 30 grudnia: „Baby“, (ostatnie pożegnalne przedstawienie).

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Niedziela, 24 grudnia o godz. pół do 4 po południu „Kordyan“, poemat dramatyczny Juliusza Słowackiego; o godzinie pół do 8 wieczorem „Zaczarowane koło“, baśń dram. L. Rydla. — Poniedziałek, 25 grudnia, „Legion“, 10 scen dramatycznych St. Wyspiańskiego. — Wtorek, 26 grudnia, o godz. pół do 4 po poł.: „Kościuszko pod Racławicami“, obraz historyczny; o godz. pół do 8 wieczorem „Madame Sans Gêne“, kom. w 4 aktach. — Środa, 27 grudnia, „Judyta“, trag. w 6 obrazach Fr. Hebbla. — Czwartek, 28 grudnia, „Żywy trup“, dramat w 6 aktach Lwa Tołstoja. — Piątek, 29 grudnia, „Legion“, 10 scen dramatycznych St. Wyspiańskiego. — Sobota, 30 grudnia, „Makbet“: tragedia W. Szekspira. — Niedziela, 31 grudnia, o godz. pół do 4 po poł.: „Kościuszko pod Racławicami“, obraz historyczny; o godz. pół do 8 wieczorem „Król“, sztuka w 4 akt. Caillavetta. — Poniedziałek, 1 stycznia, o godz. pół do 4 po poł.: „Betleem polskie“, jasełka L. Rydla; o godz. pół do 8 wieczorem „Makbet“, tragedia.

Kronika wiedeńska.

(Wieczór „Wędrowek po Galicji“. — Obchody polskie w Wiedniu. — Z sali koncertowej. — „Pani Dulska“. — Karłowicz w wykonaniu Kociana).

(w.) Zapowiedziany na dzień 16 grudnia wieczór p. t.: „Wędrowki po Galicji“, zgrupował tłumy publiczności. Inicytorka tego zebrań Adamowa ks. Lubomirska ma ręce szczęśliwą. Każda akcja, w której ona bierze udział, może liczyć z góry na powodzenie. Niestrudzonej jej energii, jakoteż wytrwałej pomocy komitetu, zawdzięczać będzie Przysłutek dla dzieci polskich w Döblingu znaczny bardzo zasiłek. „Sopiensaal“ należy do największych sal w Wiedniu i mieści z łańtwością półtora tysiąca osób. „Wędrowki po Galicji“ salę tę wypełniły. Przybyli: Najd. Arcyksiążę Leopold Salvator z Najd. Arcyksiężną Blanką, Najd. Arcyksiężną Izabella z Córkami, hr. Seefried, margr. Pallavicini, Ich Ekscelencyja Zaleski, Długosz, Korytowski, Abrahamowicz, Wittek, Bienerth, Duleba i Cwikliński, gen. Brudermann, hr. Lancokoroński, Marya ks. Lubomirska z córkami Jadwigą, Anną i Izabellą, Jerzy hr. Baworowski, hr. Zamojska, hr. Rey, hr. Alberti, hr. Berlepsch, poseł brazylijski p. Azewedo, hr. Krasinski, hr. Skarbek i niezwykłe licznie reprezentowany świat parlamentarny i urzędniczy polski. Z naszych artystów byli obecni: prof. Pochwalski, Szymanowski, Lewandowski i Raubinger.

Niezwykle obfity dział obrazów świetlnych, wykonanych bardzo artystycznie przez prof. Kefflera, objaśnił wykładem prof. Leixner, który poświęcił najwięcej uwagi zabytkom naszego budownictwa, opisując kościoły krakowskie, Wawel, arcydzieła Wita Stwosza, Bibliotekę Jagiellońską, ratusze w Tarnowie

i Bieczu, starożytne zamki w Czerwonogrodzie (własność Maryi ks. Lubomirskiej), Rakowicach, Trembowli i t. d. Podhorce zachwyciły prelegenta najwięcej. Unosił się nad wartością muzealną zbiorów tamtejszych i urzędzenia, pokazywał w wielu zdjęciach sale: rycerską, zwierciadlaną i złotą, objaśniał ich znaczenie i t. d. Niemniej zajmujące były opisy siedzib magnackich w Krasieczynie i Baranowie. Wykład prof. Leixnera nie wyczerpał wprawdzie całego materiału, pominął Lwów i kilka innych dla historii sztuki i architektury znamiennych miejscowości, dał wszakże obraz dorobku naszej przeszłości barwny i interesujący.

Bardzo pobieżnie wypadł natomiast opis przyrody kraju i jego właściwości. Publiczność wiedeńska nie nabierze wielkiego wyobrażenia o piękności Tatr, Karpat, Zakopanego, Pienin, dolin Dniestru i Dunajca z tych kilku ogólnikowych frazesów, jakimi zbył prof. Leixner ten najważniejszy, ze względu na cel ścisłości turystyki obcej do Galicji, dział prelekcji.

Krok najtrudniejszy mamy już wszakże za sobą. Łatwiej teraz będzie po wstępie, jaki uczyniono i po pierwszym doświadczeniu, poprowadzić dzieło zapoznania Europy z jednym z najpiękniejszych zakątków ziemi polskiej i jego kulturą. Wszystkie dalsze usiłowania pójdą już drogą, urotowaną przez zbożną akcję ks. Lubomirskiej i komitetu.

U wejścia na widowie sprzedawały uproszone panie księgę pamiątkową, bogato ilustrowaną zdjęciami z dzieł Matejki, Grottingera, Szymanowskiego („Pochód na Wawel“), Pochwalskiego, Malczewskiego i Raubingera. Wstęp napisał Raubinger, głosząc sławę Krakowa i jego zabytków, które zajmują to samo miejsce w historii sztuki, co skarby architektury włoskiej, dalej znajdujemy tam doskonały, z francuską werwą naszkicowany feljton okolicznościowy ks. Lubomirskiej i przekłady Scherlaga utworów poetyckich Orta, Kasprowicza, Nowickiego, Staffa i Żuławskiego.

W okresie przedświątecznym, a szczególnie w pierwszych dniach grudnia złożyła polska kolonia wiele dowodów żywności. Obchód listopadowy „Strzechy“, z pięknym przemówieniem posła Germana, wieczór Mickiewiczowski „Ogniska“, który dał sposobność p. Nosalewiczowi, basiście Opery wiedeńskiej, do zebrania licznych i bardzo zasłużonych oklasków, wreszcie świetny, jak zwykle, koncert p. Wandy Landowskiej i Lalewicza, gromadziły za każdym razem ogromne zastępy publiczności polskiej. Widac w tym kierunku postęp duży, wywołany zapewne dobrym przykładem naszych honoracyorów. PP. Ministrowie polscy JE. Zaleski i Długosz, b. Ministrowie Korytowski, Abrahamowicz, Prezes Koła Biliński, znajdują się zawsze pierwsi tam, gdzie na afiszu widnieje nazwisko polskie lub gdzie chodzi o sprawę polską.

W małym, lecz bardzo sympatycznym teatrzyku przy *Rothenturmstrasse* zapowiedziano na 31 b. m. „Panią Dulską“ Zapolskiej, która obiecała swe przybycie. W tych dniach koncertować będzie pianistka krakowska p. Janina Łada, oraz Lwowianka, Ilona Kurzówna, córka profesora konserwatorium. Z początkiem stycznia śpiewać tu będzie p. Ruszkowska — słowem nie brak tu sposobności do oklaskiwania swoich artystów i swojskiej sztuki.

Wystawa Szymanowskiego i Malczewskiego cieszy się trwałym powodzeniem. Frekwencya publiczności jest stała i wydatna. Zakupiono też kilka odlewów w brzoźnie Szymanowskiego za ogólną kwotę 8000 koron.

Onegdaj wystąpił z własnym koncertem jeden z najwybitniejszych skrzypków czeskich Kocian, rozporządzający niezawodzącą go nigdy techniką i wspaniałą, słodką, upajającą kantyleną. Jarosław Kocian jest wielkim przyjacielem i propagatorem muzyki polskiej. — W *tournee* artystycznym, jakie obejmuje Czechy, Morawy, Szląsk, Węgry, Galicję, Bukowinę i Rumunię, gra Kocian koncert skrzypcowy A-dur, op. 8 Mieczysława Karłowicza, a gra go z porwijającą siłą sentymentu i wirtuozostwa. „Finale“ zachwyciło tu wszystkich, „Andante“ wzruszyło rzewnością tonu, który przypominał zawodzenia słowika. Kocian odniósł sukces ogromny. Publiczność domagała się ciągle nowych naddatków, a oklaski uciszyły dopiero zgaszenie świateł na widowni.

OSTATNIA POCZTA.

— Arcybiskup wiedeński ks. Kardynał dr. Nadel wydał wczoraj list pasterski, w którym omawia sprawę kongresu eucharystycznego, zwołanego do Wiednia na r. 1912.

— Komisya finansowa miejska w Budapeszcie uchwaliła zaprowadzić fakultatywne palenie zwłok.

— Cesarz Wilhelm zamianował gubernatora wysp Samoa, dr. Solfa, sekretarzem stanu w urzędzie kolonialnym.

— Rząd francuski przedłożył senatowi umowę francusko-niemiecką w sprawie Marokka i prosił o uchwalenie dla niej nagłości. Senat zgodził się na nagłości i wybrał dla tej sprawy specjalną komisję. Umowa do plenum senatu nie wejdzie przed 15 stycznia.

— Na wczorajszym posiedzeniu Dumy rosyjskiej, w dyskusji nad wykupem kolei warszawsko-wiedeńskiej, przemawiali przeciw wykupnu pp. Święciecki i Żukowski, oraz socyalista Pokrowski, za wykupnem referent Markow, p. Aleksiejew.

Imieniem rządu przemawiał prezydent ministrów Kokowcew. Przy końcu dyskusji sprawozdawca Markow odpowiadał na wywody Polaków.

Duma przyjęła ostatecznie w drodze nagłej we wszystkich trzech czytaniach większość głosów przeciw głosom Koła polskiego i kilku socyalistów przedłożenie rządowe w sprawie wykupna kolei warszawsko-wiedeńskiej z dniem 14 stycznia 1912 r. za kwotę 32,200,000 rubli.

— Podczas dyskusji nad budżetem serbskiego ministerstwa spraw zagranicznych zabrał głos prezes gabinetu i minister spraw zagranicznych Milo van owi i odpowiadając na wywody kilku posłów, odparł ich zarzuty, jakoby zachowywał się biernie podczas przygotowań aneksyi Bośni i Hercegowiny. Podczas swej podróży za granicę w Wiedniu rozmawiał z kilku ambasadorami, ale żaden z nich nie miał żadnej wiadomości o przygotowanej się aneksyi. Dopiero Izwolski w Karlsbadzie powiedział mu, iż aneksya jest możliwa. Mowca zawiadomił o tem natychmiast telegraficznie rząd serbski, a powróciwszy do kraju, konferował w tej sprawie z politykami serbskimi. Wszyscy byli zapatrywani, że aneksya nie da się odsunąć i postanowili czekać na dalszy rozwój wypadków, aby wiedzieć, jakie zająć stanowisko. Dalej powiedział Milovanović, że zasada: „Bałkan dla ludów bałkańskich“ najlepiej strzeże interesów tych ludów. Niech Europa użyczy nam wolnego rozwoju — mówił — a państwa bałkańskie, zdolne do życia, rozwiną się znakomicie, co chore zaś, samo przez się zginie. Zasadę tę podzielają inne państwa bałkańskie, zwłaszcza Bułgaria.

W rozwoju naszym — ciągnął Milovanović dalej — jest kwestya bardzo ważna, aby zapewnić sobie ochronę ze strony silniejszej. Choćba Rosya nie spełniła naszych nadziei, to jednak dla nas i naszych ludów bałkańskich tyle uczyniła, że jesteśmy jej winni wdzięczność. Rosysi ufać możemy. Wspólność naszych interesów z interesami Rosyi jest silną gwarancją naszej przyszłości. (Okłaski na lewicy).

Budżet przyjęto.

— Komendant Trypolisu donosi, że Włosi znajdujący się w Zamzur, usiłowali przerwać połączenie telegraficzne w okolicy, ale musieli cofnąć się pod naporem Arabów i Turków. Następnie Turcy i Arabowie wykonali atak na Zamzur. Włosi musieli opuścić miasto, przyczem stracili 48 zabitych, międzyż nimi trzech oficerów, oraz przeszło 300 rannych. Po stronie tureckiej było 9 zabitych i 40 rannych.

— *Ag. Havasa* zaprzecza wiadomości, jakoby włoskie okręty wojenne pojawiły się w Durazzo. Wiadomość ta jest fałszywa i tendencyjna.

— O sprawie perskiej nadchodzą następujące nowe wieści: *Biuro Reutersa* donosi, że rząd perski zgodził się na żądanie Rosyi, zawarte w ostatnim *ultimatum*. Mianowicie poseł perski w Petersburgu zjawił się wczoraj u ministra spraw zagranicznych Sazonowa i oświadczył imieniem swego rządu, że Persya godzi się na wszystkie żądania, zawarte w ostatnim *ultimatum* rosyjskim. Sazonow przyjął to oświadczenie do wiadomości.

Onegdaj po południu zaatakowano w Reszt kozaków. W ataku, oprócz band perskich, brali udział Ormianie tureccy, Żydzi i policja pod komendą policmajstra. Atakujących rozproszono. Część ich schroniła się w konsulacie tureckim. Wojska rosyjskie nie miały strat. U rozbrojonych Persów znaleziono broń rosyjską.

Peł. Ag. tel. donosi o onegdajszej walce między wojskiem rosyjskim a Persami w Tebris, że walkę rozpoczęli Persowie strzałami, danymi do patrolu rosyjskiego w pobliżu domu gubernatora. Potem zaczęli strzelać do oddziału wojska rosyjskiego. Walka uliczna trwała do późnej nocy. Cytadelę zbombardowano. Z powodu niebezpieczeństwa, grożącego poddanym rosyjskim, konsul generalny rosyjski zażądał posiłków.

Władze w Teheranie wezwały ludność, aby bez zezwolenia policji nie odbywała zgromadzeń.

Generalny skarbnik Shuster-Morgan otrzymał zawiadomienie o swej dymisji.

Z powodu uszkodzenia linii telegraficznej indo-europejskiej ruch telegraficzny z Teheranem jest zupełnie przerwany.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 grudnia. P. Minister sprawiedliwości zamianował kancelistę, Alfreda Kowalewskiego w Bołszowcach, naczelnikiem kancelaryi w sądzie obwodowym w Przemyślu, a asystenta kancelaryjnego w sądzie obwodowym w Stanisławowie, Jana Eugeniusza Łuckiego, naczelnikiem kancelaryi w sądzie obwodowym w Złoczowie.

P. Minister rolnictwa zamianował komisarza inspekcji leśnej II klasy, Adama Maryana Zawadzkiego, komisarzem inspekcji leśnej I klasy.

Wojna włosko-turecka.

Konstantynopol, 23 grudnia. W sprawie oświadczenia wielkiego wezyra w Izbie co do zawarcia pokoju, wydano komunikat oficjalny z oznajmieniem, że Porta aż do ostatecznej kropli krwi bronić będzie swych praw do Trypolisu i Cyrenaiki.

Konstantynopol, 23 grudnia. Minister wojny zakazał oficerom przychodzenia na posiedzenia Izby deputowanych, a wychowankom szkół wojskowych czytania gazet.

Powstanie w Chinach.

Tokio, 23 grudnia. (*B. Reutersa*). Jakkolwiek z kompetentnych źródeł oświadczone, że sprawa interwencji mocarstw w Chinach nie była jeszcze omawiana, słyhać mimo to, iż Japonia czyni przygotowania do wyprawy do Chin na wypadek, gdyby tam niepokoje przybrały takie rozmiary, które nakazywałyby powzięcie nadzwyczajnych postanowień.

Paryż, 23 grudnia. Zmarł profesor chirurgii i patologii dr. Lannelongue.

Paryż, 23 grudnia. Izba deputowanych obradowała nad projektem ustawy w sprawie odnowienia przywileju Banku francuskiego.

Na zapytanie jednego z posłów odparł minister skarbu, że nieprawdą jest, jakoby we wrześniu bież. roku wysłano francuskie pieniądze do Niemiec. Minister pochwalił patriotyczną działalność Banku Francji w ostatnich miesiącach; Bank ten otworzył swe kasy i zapobiegł tym sposobem zastanowieniu wypłat różnych instytucji, którego gdzieindziej nie uniknięto.

Manchester, 23 grudnia. Wydział związku przedalnia zalecił lokaut we wszystkich fabrykach związku i lokaut ma się zacząć w środę, a dotoczyć 160.000 robotników.

Lizbona, 23 grudnia. Według urzędowych doniesień powody buntu w Braga były następujące: Dowódca 19 p. p. w tej miejscowości zauważył brak karności wśród żołnierzy, zarządził więc ukaranie kilku żołnierzy, przeniesionych do pułku z prowincyi Alemtejo. Wówczas żołnierze podnieśli pierwszy rozkosz, w czasie którego zraniono ciężko dowódcę pułku wystrzałem z karabinu. 39 żołnierzy wydało sądowi garnizonowemu. Spokój przywrócono.

Kastro (koło Dortmundu), 23 grudnia. W szybie „Teutoburgia“ nastąpił wybuch. 2 robotników zabitych, 3 ciężko rannych wydobyto. Ponadto zginęło prawdopodobnie jeszcze 4 innych robotników.

Teheran, 23 grudnia. (*Biuro Reutersa*). W urzędowych kołach rosyjskich oświadcza się, że jakkolwiek rząd rosyjski gorąco pragnie możliwie szybko odwołać swe wojsko z Persyi, jednakowoż w obecnych stosunkach nie może przyrzekać wydania odpowiedniego zarządzenia. W sprawie generalnego skarbnika Shustera nie przedsięwzięto jeszcze dotąd żadnego kroku.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 23 grudnia 1911. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 650 50, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 848 50, Akcje Anglobanku 324 50, Akcje Unionbanku 625 50, Akcje Länderbanku 549 —, Akcje Bankvereinu 542 —, Akcje Bodencredit 1306 —, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 688 —, Akcje kolei państwowych 726 50, Akcje kolei Południowej 111 50, Akcje kolei Elbethal —, Akcje kolei Północnej 4995 —, Akcje kolei czerniowieckiej —, Akcje Alpy 860 50, Akcje Rima Muranyi 675 50, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 2679 —, Akcje Fabryki broni 767 —, Akcje Tureckie tytoniowe 317 —, Akcje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 760 —, Obligacje węgierskiej indemnizacji —.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowlecki.

rze 957 m. kwadr., a skomasowanej z terenami kopalni nafty.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 4228 kor.

Najniższa cena wynosi 2818 kor., 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 83.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Drohobycz, dnia 17 października 1911.

L. cz. E. 2948/11 (8) (14563)

Zobowiązany Jan Horodyński w Sarnkach dolnych.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Brilla odbędzie się dnia 25 stycznia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności obj. lwh. 441 i 442 ks. gr. gm. Kniesiolo wraz z przynależnościami, składającymi się z zabudowań, młyna parowego etc.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione, a to: lwh. 1. 441 na 629 kor., zaś 2. lwh. 442 wraz z przynależnościami na 83.467 kor. 24 hal.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 419 kor. 32 hal., ad 2. 42.401 kor. 78 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

Tytułem dalszych kosztów przyznaje się wierzycielowi kwotę 33 kor. 62 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chodorów, 1 grudnia 1911.

L. cz. E. 2590/11 (5) (14562)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Leibla odbędzie się dnia 30 stycznia 1912 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 licytacja realności:

- lwh. 366 i
- 101 ks. gr. gm. kat. Drwinia objętych, składających się z parcel gruntowych: ad a) lk. 2558 o obszarze 171 sążni², ad b) lk. 601 o obszarze 803 sążni².

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione: ad a) na 171 kor., ad b) na 803 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 104 kor., ad b) 535 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Każda realność sprzedaną będzie osobno.

Warunki licytacyjne, które się obecnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Bochnia, 4 grudnia 1911.

L. cz. E. 2603/11 (6) (14469)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 stycznia 1912 o godzinie 11 zrana odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacja 1/8 + 1/16 części realności lwh. 34 i 180 części realności lwh. 35 gm. Sieniawa.

Powyższe części realności oceniono na 912 kor. 13 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 608 kor. 8 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 7 grudnia 1911.

L. cz. E. 1905/11 (8) (14468)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 stycznia 1912 godz. 9 zrana, odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego, licytacja:

- 38/45 części realności lwh. 1816,
- całej real. lwh. 1815,
- 2/16 lwh. 97,
- 6/45 lwh. 653,
- 36/135 lwh. 654,
- 6/90 lwh. 655,
- 1/5 + 2/30 + 1/5 części realności lwh. 961 gm. Nowy Targ.

Powyższe realności oceniono na ad: a) 3560 kor., b) 494 kor. 30 h., c) 131 kor. 88 h., d) 91 kor. 56 h., e) 194 kor. 76 h., f) 3 kor. 84 h., g) 694 kor. 68 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad: a) 2373 kor. 32 hal., b) 329 kor. 52 h., c) 78 kor. 92 h., d) 61 kor. 4 h., e) 129 kor. 84 h., f) 2 kor. 56 h., 463 kor. 12 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 16.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 6 grudnia 1911.

L. cz. E. 2543/11 (5) (14467)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 stycznia 1912 o godzinie 9 zrana, odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacja: 6/292 lwh. 432, 10/564 lwh. 434, 3/96 lwh. 459 gm. Zakopane.

Powyższe części realności oceniono łącznie na 477 kor. 16 h.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: 300 kor. 10 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 6 grudnia 1911.

L. cz. E. 1228/10 (6) (14457)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej stow. zarejestrowanej z ograniczoną poręką w Sanoku, zastąpionej przez adwokata dr. Pawła Białkę, odbędzie się dnia 29 grudnia 1911 o godz. 12:30 w południu w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 relicytacja realności lwh. 68 i 415 ks. gr. gminy Nadolany składających się z budynku i gruntu w obszarze 488°.

Nieruchomości wystawione na relicytację są ocenione: a to realność lwh. 68 na kwotę 2900 koron, a realności lwh. 415 na kwotę 170 koron.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 68 kwotę 1450 kor., zaś co do realności lwh. 415 kwotę 85 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bukowsko, dnia 10 listopada 1911.

L. cz. E. 596/11 (6) (14570 1—3)

Edykt.

W sądzie tutejszym odbędzie się 2 stycznia 1912 o godzinie 9 z rana licytacja realności lwh. 339 gm. Włosań, składająca się z budynku mieszkalnego, lasu, łąk i ról obszaru 2 hekt. 32 ar. 38 m² i drzew rozmaitego rodzaju.

Realność oceniona na 3642 kor. 02 hal., a przynależności na 80 kor.

Cena wywołania 2481 kor. 34 hal.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina, dnia 21 listopada 1911.

L. cz. E. 1365/11 (18) (14497 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Nowym Sączu zastąpionej przez adwokata dr. Barbackiego, odbędzie się dnia 9 lutego 1912 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 122 licytacja realności Jana Młynarczyka lwh. 684 gm.

Nowy Sącz nadającej się na urządzenie restauracji ogródkowej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 54.515 kor. 10 hal.

Najniższa cena wynosi 27.257 kor. 55 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości, dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 7 grudnia 1911.

L. cz. E. 1494/11 (6) (14516)

Dnia 26 stycznia 1912 godzina 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15 odbędzie się licytacja realności lwh. 1350 gm. Podpieczary objętej, składającej się z gruntu wraz z drzewostanem obszaru 1 morga 166 sążni kw., a stanowiącej własność Pańka Mulaka.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 900 kor.

Najniższa cena wynosi 600 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tysmienica, dnia 9 grudnia 1911.

L. cz. E. XXI. 2335 1 (6) (14577)

Zobowiązane Freida Alter w Lwowie i Jechel Klein w Krystynopolu.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie I. dr. Aleksandra Mayera adwokata krajowego we Lwowie, 2. Franciszka Gołąba nadzynciera we Lwowie i 3. Zygmunta Witlina dyrektora Banku we Lwowie zastąpionych ad 2. 3. przez adw. dr. Aleksandra Mayera we Lwowie, odbędzie się dnia 25 stycznia 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XXI. we Lwowie celem zniesienia współwłasności w drodze egzekucyjnej licytacja realności lwh. 170 dziel. II. ks. gr. gm. m. Lwowa l. kons. 199 2/4 obj. wraz z przynależnościami.

Wartość nieruchomości owej wystawionej na licytację ustala się wedle zgodnego wniosku wszystkich interesowanych współwłaścicieli na 240.000 kor.

Najniższa cena wynosi wedle zgodnego wniosku stron interesowanych 240.000 kor., wadyum 24.000 kor., poniżej tej ceny 240.000 sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza ze zmianami zgodnie przez interesowanych zaproponowaniami a zawartymi w tut. sąd. protokole z dnia 14 grudnia 1911 l. cz. E. XXI. 2335/11 (5) i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XXI.

Wszystkie ciężary rzeczowe tudzież wierzytelności zahipotekowane pozostają na sprzedaż się mającej realności bez względu na cenę kupna nienaruszone.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XXI.
Lwów, dnia 14 grudnia 1911.

Ч. с. Е. 1820/11 (6) (14474)

Оголошена переторгу.

Дня 4 січня 1912 о годині 9 перед полуднем відбуде ся в суді тутейшим, комната ч. 5 (давньої антики) ліцитація половини реальности обн. вик. гіп. ч. 152 кв. гр. гром. Потік складаноюю ся з парц. буд. ч. 16—17 і парц. гр. 34 і 529 і 26 частей реальности обн. вик. гіп. ч. 376 тої громади складаноюю ся з парц. гр. ч. к. 2631 дорога з причалежностью скла даючою ся з дерев овочевих.

Недвижимости тії оцінені суть а то: 1/2 вик. гіп. ч. 152 на 1077 кор. 50 сот. а причалежність на 2 кор., натомість 2/6 части реальности обн. вик. гіп. ч. 376 т і громади на 50 кор.

Найнижша подача вносить що до 1/2 вик. гіп. ч. 153 квоту 719 кор. 67 сот., що до 3/6 частий вик. гіп. ч. 376 квоту 33 кор. 32 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условия переторгу і грамоти відносячі ся до недвижимостей (втяг гіпотечний, втяг катастральний, протоколи оціненя і т. д.), можуть ті, що мають охоту купувати, переглянути в низше означенім суді комната ч. 5 підчас годин урядових.

Набувець ліцитаційний винен прийняти на себе без вчисленя в ціну купна доживити на річ Марії Пезюк зам. Гнида обяжаюче реальність вик. гіп. ч. 152 громади Потік, котрого вартість оціненого в половині на 20 кор.

Права, котрі би продаж робили не-

допустимою, належить найпідійше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом аголосити в суді, бо инакше що до недвижимости самої взке більше не можуть бути підномені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягари суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тільки прибитам в суді, як би они ані не мешкали в области низше означеного суду, ані не всказали поименно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.
Рогатин, дня 29 падолиста 1911.

L. cz. E. V. 666/10 (13) (14443)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy Oszczędności miasta Rzeszowa, zastąpionej przez adwokata dr. Hochfelda, odbędzie się dnia 26 stycznia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 41 licytacja 3/8 części realności lwh. 75 ks. gr. Ruska wieś.

Nieruchomości wystawiona na licytację, jest oceniona na 3000 kor.

Najniższa cena wynosi 1500 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 35.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 4 grudnia 1911.

L. cz. E. VIII. 1863/11 (6) (14609 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Fedia Turka w Tustanowicach odbędzie się dnia 11 stycznia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 79 licytacja wpisanych na rzecz Wasyla Chomiaka w Tustanowicach 3/4 z 9/16 części realności obj. lwh. 165 ks. gr. Tustanowice składającej się z parceli budowlanej i gruntów ornych i kośnych o łącznym obszarze 58173 m, kw. a stanowiącej gospodarstwo wiejskie z domem-mieszkalnym i zabudowaniami gospodarczymi wraz z przynależnościami, składającemu się ze studni, drzew owocowych i innych. oparkanienia, 2 koni, krowy i narzędzi rolniczych.

Te części nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 11.173 kor. 27 h., a takie części przynależności na 408 koron 38 hal.

Najniższa cena wynosi 7721 kor. 10 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 83.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Drohobycz, dnia 17 października 1911.

L. cz. E. 1414/11 (5) (14627 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa dla oszczędności i kredytu w Żurawnie, zastąpionego przez adw. dr. Ruhrberga, odbędzie się dnia 17 stycznia 1912 o godzinie 9 przed połu-

dniem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. licytacja połowy lwh. 886, całego lwh. 889 i 3/4 lwh. 896 gm. Sulatycze wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty, stodoły i stajni.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione: 1. lwh. 886 na 4010 kor., 2. lwh. 889 na 7120 kor., 3. lwh. 896 na 750 koron.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 2673 kor. 32 hal., ad 2. 4746 kor. 66 hal., ad 3. 500 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Akta przejrzeć można w tut. sądzie Oddz. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zurawno, dnia 27 listopada 1911.

L. cz. E. 967/11 (5) (14623)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Osiasa Riltera i Chsima Feller, odbędzie się dnia 12 stycznia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 16 licytacja 1/8 części realności lwh. 60 gm. Luteza Zofii Korab zam. Wieszczyk własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację oceniona jest na podstawie protokołu oszacowania z 4 listopada 1911 E 967/11 (3) na kwotę 850 kor. 53 hal.

Najniższa cena wynosi 567 kor. 02 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnieszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Strzyżów, dnia 11 grudnia 1911.

L. cz. E. 525/10 (35) (14622)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Katarzyny Kępa, zastąpionej przez adwokata dr. Schornsteina, odbędzie się dnia 16 stycznia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16 licytacja 3200/4270 części realności lh 162 gm. Zarnowa zobowiązanego Wasyla Goleja własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 1542 kor. 87 hal. w całości, wobec czego 3200/4270 części przedstawiają wartość 1156 kor. 22 hal.

Najniższa cena wynosi 770 kor. 80 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Strzyżów, dnia 11 grudnia 1911.

L. cz. E. 390/11 (18) (14615)
Edykt licytacyjny.

Dnia 26 stycznia 1911 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym odbędzie się licytacja:

1. 4/6 części realności lwh. 569 gm. Przemyślany,
2. 1/12 części realności lwh. 570 gm. Przemyślany,
3. 1/6 części realności lwh. 1086 gm. Przemyślany,
4. 1/6 części realności lwh. 1087 gm. Przemyślany,
5. 48/60 części realności lwh. 995 gm. Przemyślany, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na:

1. 4/6 części lwh. 569 na kwotę 4406 kor.,
2. 1/12 części lwh. 570 na kwotę 18 kor.,
3. 1/6 części lwh. 1086 na kwotę 404 kor. 33 hal.,
4. 1/6 części lwh. 1087 na kwotę 743 kor. 16 hal.,
5. 48/60 części lwh. 995 na kwotę 4306 kor. 20 hal.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. kwotę 2937 kor. 34 hal.,
ad 2. kwotę 6 kor.,
ad 3. kwotę 204 kor. 22 hal.,

ad 4. kwotę 496 kor. 76 hal.,
ad 5. kwotę 2870 kor. 81 hal.,
poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Przemyślany, dnia 8 grudnia 1911.

L. 4608 (14586)
Obwieszczenie.

Dnia 28 grudnia 1911 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w kancelarii tutejszego Urzędu gminnego publiczna licytacja za pomocą ofert ustnych i pisemnych w celu wydzierżawienia przysługującego tutejszej gminie prawa poboru opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu na okres czasu jednego roku t. j. od 1 stycznia 1912 do końca grudnia 1912.

Cenę wywoławczą ustanawia się roczny czynsz dzierżawny w kwocie 12 000.

Wadyum w wysokości 10 pre. ceny wywołania złożony należy do rąk naczelnika gminy przed rozpoczęciem licytacji lub dołączyć do pisemnych ofert.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w kancelarii tutejszego Urzędu gminnego w godzinach urzędowych aż do dnia licytacji

Kamionka str., 19 grudnia 1911.
Burmistrz.

Rozmaite obwieszczenia.

L. XVII. 19.730.
Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 23. grudnia 1911 L. XVII. 19.730, dotyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu pryszczycy w kraju.

Ze względu na obecny stan pryszczycy w kraju, c. k. Namiestnictwo uchylając obwieszczenie z 18. grudnia 1911 L. XVII. 19.660, postanawia, co następuje:

A.
Celem powstrzymania dalszego rozwoju zarazy i rychłego jej stłumienia uznaje się jako obszar zapowietrzony następujące gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

w powiecie politycznym Biała: Bestwina, Bestwinka, Buczkowice, Hałcnow, Kaniów Stary, Komerowice, Kozy, Międzybrodzie Kobiernickie, Porąbka, Rybarzowice, Stara Wieś Górna;

w powiecie politycznym Bochnia: Bączków, Bytomsko, Cerekiew, Damianie, Dzięwin, Gawłówek, Gorzków, Grobla, Jarosówka, Kobylec, Krakusowice, Łepezyce, Łazy, Łąka Dolna, Łąka Górna, Marszowice, Mikuszowice, Niegowice, Niewiarów, Nieszewice Małe, Pierzchów, Stradomka, Szarów, Tarnawa, Trzciana, Ubrzeż, Ujazd, Wieruszycze, Wola Batorska, Wola Zabierzowska, Wrzępka, Wyżycze, Zborzycze, Zbydnów;

w powiecie politycznym Bohorodzany: Horocholina, Iwanikówka, Łysiec Stary, Niewozyn, Posiecz, Stebnik, Zuraki;

w powiecie politycznym Bóbrka: Berteszów, Chlebowice Wielkie, Juszkowice, Lubieszka, Podjarków, Romanów, Szolomyja;

w powiecie politycznym Borszczów: Głębocek, Monastyrzka;

w powiecie politycznym Brody: Barylów;

w powiecie politycznym Brzesko: Paleńnica, Słona, Stróże;

w powiecie politycznym Brzeżany: Buszcze, Ceniów, Chorocielec, Kspilnice, Koniuchy, Krasnopuszcza, Kuropatniki, Łepczyn, Medowa, Plichów, Płanica Mała, Piotryca, Poruczyn, Rekszyn, Słoboda Złota, Stryhańce, Szumlany Małe, Szybalin, Urmań, Wiktorówka, Wułka, Złoczówka, Żuków;

w powiecie politycznym Brzozów: Grabownica Starzeńska, Haczów, Trześniów;

w powiecie politycznym Buczacze: Baranów, Zaleszczyki Małe;

w powiecie politycznym Chrzanów: Balin, Czakowice, Pisary, Zródła;

w powiecie politycznym Cieszanów: Brusno Stare, Lipowice, Lipsko;

w powiecie politycznym Czortków: Muchawka, Skorodyńce, Szańkowiec, Uhrynów, Wygnanka, Zalesie;

w powiecie politycznym Dąbrowa: Biskupiec, Lipiny, Siedliszowice, Sikorzycze, Skrzyńka, Szcucin, Ujście Jezuitkie, Wielopole, Zawierzbie;

w powiecie politycznym Dobromil: Brzuska, Hujsko, Jamna Dolna, Jamna Górna, Krościenko, Piętkowa, Starzawa, Stebnik, Żohatyn;

w powiecie politycznym Dolina: Brzaza, Kamionka, Lisowice, Mizmł Stary;

w powiecie politycznym Drohobycz: Bystrzyca, Łużek Dolny, Ołów, Podbuż, Sehodnica, Smólna, Stronna, Uroż, Winniki Zaleskie;

w powiecie politycznym Gorlice: Biesna, Korczyn, Olszyny, Raclawice, Rozembark;

w powiecie politycznym Gródek Jagielloński: Porzeczce Lubieńskie, Wiszenka;

w powiecie politycznym Horodnka: Czernelica, Dąbki, Daleszowa, Dźurków, Oberżyn, Oleśowa Korolówka, Piotrow, Podwercze, Raszków, Repużyńce, Tyszkowce, Żywaczów;

w powiecie politycznym Husiatyn: Bosyry, Horodnka, Kluwince, Kociubince, Kotówka, Liczkowce, Majdan, Myszkowce, Orszkowce, Iheremików, Postołówka, Siekierzycze, Trybuhowce, Wola Czarnokoniecka, Zielona, Żabińce;

w powiecie politycznym Jasło: Biezdziatka, Dembowiec, Żubno Szlacheckie, Ołpiny, Potakówka, Przysieki, Pusta Wola, Święcany, Szerzyny, Tarnowiec;

w powiecie politycznym Kałusz: Medynia;

w powiecie politycznym Kolbuszowa: Cmolas, Wólka Sokołowska;

w powiecie politycznym Krosno: Cergowa, Chorkówka, Iwla, Jasionka, Lubatowa, Lubatówka, Myscowa, Teodorówka, Węglówka, Żegle;

w powiecie politycznym Łańcut: Wola Zarzeczka;

w powiecie politycznym Limanowa: Góra św. Jana, Janowice, Jasna Podłopień, Jodłownik, Kamienica, Konina, Krasne, Laskowa, Lubomierz, Mordarka, Mstów, Niedźwiedz, Rzeki, Słupia, Sowliny, Stara Wieś, Wilczyce, Zasadne;

w powiecie politycznym Lisko: Bemichowa Dolna, Bóbrka, Buk, Bukowiec, Halkowce, Hoczew, Hozów, Jankowce, Krywe ad Tworylne, Łukowe, Moczary, Myczkowce, Nowosiółki, Olszanica, Orelec, Panszczów, Paszowa, Polanki, Poraz, Rabe ad Ustrzyki, Równia, Ruskie, Serednica, Serednie Małe, Serednie Wielkie, Smarek, Solina, Stałkowa, Stefkowa, Studene, Tarnawa Górna, Tworylne, Uherce, Ustyanowa, Wetlina, Zadwórze, Zawatarnica, Zawadka, Zawój;

w powiecie politycznym Lwów: Głuchowice;

w powiecie politycznym Mielec: Duleza Mała, Gliny Wielkie, Padew Kolonia, Sadekowa Góra, Żarówka;

w powiecie politycznym Mościska: Chlipie, Dydatycze, Horysławice, Makuniów, Sanniki, Wiszenka;

w powiecie politycznym Myślenice: Bogdanówka, Dolna Wieś, Drogina, Jawornik, Juszczyń, Kojszówka, Krzyszkowice, Osieczany, Osielec, Poręba Rudnik, Skomielna Biała, Sułkowice, Toporzysko, Trzemeszka;

w powiecie politycznym Nadwórna: Cuciłów, Łaneczyn, Nadwórna, Paryszce;

w powiecie politycznym Nisko: Bielniec, Borki, Cholewiana Góra, Jarocin, Nart Nowy, Rauchersdorf, Szyperki, Zarzeczce;

w powiecie politycznym Nowy Sącz: Biała ad Bilsko, Chelmiec Niemiecki, Chelmiec Polski, Homrzyska, Krynica, Słotwiny;

w powiecie politycznym Nowy Targ: Chabówka, Klikuszowa, Laszek, Mur Zazichle, Ochotnica, Poronin, Rokiciny, Szlembark, Wróblówka, Zakopane;

w powiecie politycznym Oświęcim: Brzeszcze, Harmęże, Jawiszowice, Monowice, Piotrowice, Poręba Wielka, Przysiółek Oświęcimski ad Oświęcim, Rajsko, Ryców, Spytkowice, Wilczkowice;

w powiecie politycznym Podgórze: Piaski Wielkie, Skawina, Wola Duchacka;

w powiecie politycznym Przemyśl: Hureczko, Kosieniec, Ruszelizyce;

w powiecie politycznym Przemyślany: Dobrzania, Jaktorów, Pniatyn, Podusów, Stanimirz, Wiśniowczyk, Wypyski;

w powiecie politycznym Rawa Ruska: Kamionka Włoska;

w powiecie politycznym Rohatyn: Dziezki, Honoratówka, Konkolniki, Martynów Nowy, Puków, Skomorochy Stare, Wiszniów, Zagórze Knihinićkie;

w powiecie politycznym Ropczyce: Bobrowa, Brzezówka, Bystrzyca Dolna, Bystrzyca Górna, Chechły, Gawrzyłowa, Glianik, Góra Motyczna, Góra Ropczycka, Grabiny, Korzeniów, Nagoszyn, Niedźwiada, Ociska, Okonin, Pustynia, Wiśniowa, Wola Żyrakowska, Zagorzyce;

w powiecie politycznym Rzeszów: Chmielnik, Maława, Niehobrz, Wysoka;

w powiecie politycznym Sambor: Sadekowiec;

w powiecie politycznym Sanok: Bukowsko Wieś, Duszatyn, Mików, Tarnawa;

w powiecie politycznym Skalat: Magdalska;

w powiecie politycznym Skole: Korczyn Bastykalny, Korczyn Szlachecki, Stynawa Wyżna, Synowódzko Wyżne, Tyszowica;

w powiecie politycznym Śniatyn: Orelec;

w powiecie politycznym Sokal: Boratyn, Piwoszczyszyna, Reźdzałów, Ulwówek, Wyżłów, Żużel;

w powiecie politycznym Stanisławów: Bednarów, Bratkowce, Czerniejów, Drohomirzany, Radeza, Rybno, Sapohów, Sie-

lec, Uhrynów Dolny, Uhrynów Górny, Uhrynów Szlachecki, Wysockanka, Zagwózdź;

w powiecie politycznym Stary Sambor: Bilicz, Terło, Wola Koblańska;

w powiecie politycznym Stryj: Dołhołuka, Falisz;

w powiecie politycznym Strzyżów: Dobrzechów, Oparówka, Petrusza Wola, Wiśniowa;

w powiecie politycznym Tarnobrzeg: Baranów, Brandwica, Józefów ad Dąbrowica, Kotowa Wola;

w powiecie politycznym Tarnopolj: Czerniechów, Czernielów Ruski, Jankowce, Kozówka, Kurówce, Mszaniec, Nosowce, Pleškowce, Skomorochy, Suszczyn;

w powiecie politycznym Tarnów: Główny;

w powiecie politycznym Turka: Beniowa, Jablonka Niżna, Jawora, Komarniki, Mochnate, Przystup;

w powiecie politycznym Wadowice: Kozinie, Roczyny, Wieprz;

w powiecie politycznym Wieliczka: Bodzanów, Fałkowiec, Zerostawice;

w powiecie politycznym Zbaraż: Dobromirka, Iwaneczany, Klimkowce, Koszłaki, Ochrymowce, Skoryki;

w powiecie politycznym Zborów: Białogłowy, Czystopady, Daniłowce, Gontowa, Hnidawa, Hodów, Jarczowce, Jarostawice, Jezierzanka, Kabarowce, Kalne, Kudobice, Kudynowce, Milno, Mszana, Nuszcze, Ostaszowce, Podhajczyki, Pomorzany, Ratyszczewce, Reniów, Serete, Serwery, Torhów, Zarudka ad Trawetki, Żaloźce, Żarudzie;

w powiecie politycznym Złoczów: Boniszyn, Hucisko Oleskie, Kniaże, Kołtów, Koropiec, Olesko, Pobocz;

w powiecie politycznym Zółkiew: Wola Żółtaniecka;

w powiecie politycznym Żydaczów: Jajkowiec, Obłężnica, Pobereże;

w powiecie politycznym Żywiec: Lachowice, Radziechowy, Stary Żywiec, Wieprz;

Te obszary są zamknięte do wprowadzenia, przeprowadzenia i wyprowadzenia żywych zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń) bez różnicy wieku, z wyjątkami przewidzianymi w niniejszym obwieszczeniu.

W tych obszarach zamkniętych wzwrocone jest:

1. odbywanie targów, przetargów i pokazów zwierząt racicowych (bydła rogatego, owce, kozy i świnie);

2. ładowanie i wyładowywanie zwierząt racicowych pochodzących z miejscowości wolnych od pryszczy i nie zamkniętych na stacjach kolejowych Bóbrka-Chlebowice, Chabówka, Krościenko, Łaneczyn, Nadwórna, Szcucin, Zakopane.

W stacjach tych wolno jedynie ładować zwierzęta racicowe pochodzące z rejonu zamkniętego z powodu pryszczy a przeznaczone wprost do rzeźni lub na targi kontumacyjne w kraju lub w Wiedniu [rozdział C, II, B/1, lit. a) i b), tudzież rozdział D, lit. a) i b)].

Przeprowadzanie zwierząt racicowych przez zamknięte obszary dozwolone jest wyłącznie koleją i to bez przetwarzania a pieszo lub na wozach tylko za pozwoleniem właściwego Starostwa i pod warunkami przez nie przepisany.

Obrót wewnętrzny w obszarach zamkniętych dozwolony jest o tyle, o ile właściwe Starostwa z powodu wybuchu zarazy w pewnych miejscowościach nie wydały specjalnych zarządzeń ograniczających.

Władze polityczne I instancji w powiatach zamkniętych całkowicie lub częściowo z powodu pryszczy, upoważnione są w wypadkach uwzględnienia godnych zezwalać na wprowadzenie zwierząt racicowych do obszaru zamkniętego w ich okręgu administracyjnym na satychmiastową rzeź w rzeźniach publicznych większych miejsc konsumcyjnych przy zachowaniu przepisów ogólnych o obrocie tych zwierząt i zarządzeniu właściwych środków ostrożności.

Również mogą te władze pozwalać od wypadku do wypadku na wyładowanie zwierząt racicowych w stacjach kolejowych położonych w zamkniętym obszarze tam gdzie chodzi o doprowadzenie większych miejsc konsumcyjnych rejonu zamkniętego.

Inne postanowienia obwieszczenia z 13. grudnia 1911 L. XVII. 19.350 pozostają nadal w mocy.

Przekroczenia tego obwieszczenia, które obowiązują z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ karane będą według ustawy z 6 sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177, względnie ustawy z 19. lipca 1879 Dz. p. p. l. 108 w brzmieniu ustawy z 6. sierpnia 1909 Dz. pp. l. 184.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 23 grudnia 1911.

Za c. k. Namiestnika:

Szeligowski.

L. cz. C. VII. 38/11 (1) (14564)

E d y k t.

Przeciw Józefowi Witkowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czortkowie przez Jana Kaszubskiego i Wojtkę Osadciową pozew o 647 kor. 10 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 27 grudnia 1911.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Józefa Witkowskiego ustanawia się p. adw. dr. Kozowera w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Czortków, dnia 18 listopada 1911.

L. cz. C. I. 424/11 (1) (14569)

E d y k t.

Przeciw Abrahamowi i Süsli Ginsberg, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego Oddz. I. w Przemyślanach przez Abrahama Katza pozew o uznanie prawa własności do realności lwh. 338 gm Nowosiółka.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 10 stycznia 1912 o godz. 10 rano, b. Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Abrahama i Süsli Ginsberg ustanawia się p. dr. Grossa adw. kraj. w Przemyślanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Abrahama i Süsli Ginsberg w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Przemyślany, dnia 9 grudnia 1911.

L. cz. Cw. X. 3646/11 (1) (14227)

E d y k t.

Przeciw Janowi Mykitka w Głuchowcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu w Mikołajowie pozew o 2400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wydany został nakaz zapłaty z dnia 1 listopada 1911 l. cz. Cw. 3646/11 (1).

Celem strzeżenia praw Jana Mykitki ustanawia się p. dr. Leona Klarfelda adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Mykitkę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział X.
Lwów, dnia 24 listopada 1911.

L. cz. Cw. 3363/11 (14535)

E d y k t.

Władysławowi Rembacz i Mieczysławowi Daszyńskiemu we Lwowie w sprawie toczącej się przed c. k. sądem obwodowym w Stanisławowie przeciw nim o 350 kor., ma być doręczony nakaz zapłaty z dnia 18 sierpnia 1911 liczba czyn. Cw. 3363/11.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Władysław Rembacz i Mieczysław Daszyński przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia ich kuratora w osobie p. adw. dr. Aleksiewicza w Stanisławowie.

Tenże kurator zastępywać będzie tychże w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 2 września 1911.

(14578 1—3)

O g ł o s z e n i e.

Dnia 16 grudnia 1911 wpisano na listę adwokatów dr. Rubina Uhrmana z siedzibą w Wiśniowczyku i dr. Izraela Waldmana z siedzibą w Tarnopolu.

Adwokat dr. Emil Antoni Schmidt zgłosił zamiar przesiedlenia ze Lwowa do Krakowa.

Zmarli adwokaci dr. Edward Kwolewski (dnia 6 grudnia 1911) i dr. Paweł Dąbrowski (dnia 11 grudnia 1911) obaj we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów,
Lwów, dnia 19 grudnia 1911.

L. 2710/11 (14520)

E d y k t.

15 grudnia 1911 wpisany został na listę adwokatów dr. Stanisław Antoni Działowski z siedzibą w Jasle.

Z Wydziału Izby adwokatów,
Kraków, dnia 15 grudnia 1911.

L. Prez. 2845 (18/11) (14523)

O g ł o s z e n i e.

Prezydium c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodni-

czącym Trybunału Sądu przysięgłych przy sądzie krajowym w Krakowie na I. zwyczajną kadencję rozpoczynającą się dnia 5 lutego 1912 o godzinie 9 rano c. k. radę Dworu i kierownika Sądu krajowego karnego dr. Antoniego Stawy Stawarskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego wyższego Stanisława Gułkowskiego, dr. Wilhelma Grodyńskiego, Ferdynanda Ferensa i dr. Leona Jasiewicza, oraz c. k. radców sądu krajowego: Floryana Popiela, Czesława Obtulowicza, dr. Stanisława Trzaskowskiego, Stanisława Niklewicza, Stanisława Olszewskiego, Mieczysława Ajdukiewicza i dr. Juliana Waltera.

Kraków, dnia 20 grudnia 1911.

Ч. сп. Ст. IV. 9/10 (2) (14560)

E д и к т.

Против Михайлови Волчок и Грицовой Дожняк vel Дожняк, котрих місце побуту не є відоме, внесло Товариство взаємного кредиту „Віра“ в Перемишлях в ц. к. повітовім суді в Перемишлях позов о заплату 1000 кор.

На підставі pozwu видано наказ заплати з дня 11 падолиста 1910 Ст. IV. 9/10 которий повизшим не зівстав доручений.

Для стереження прав Михайла Волчка и Грица vel Дожняк установляе ся пана др. Равича, адвоката в Перемишлях куратором.

Тойже куратор буде повизших в згаданій справі на їх небезпечність и кошта так довго заступати, аж они або в суді зголосять ся або виминять повповластия.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.

Перемишль, дня 25 падолиста 1911.

L. VII/a 5559/20 (14583)

O b w i e s z c z e n i e.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Józef Antoni 2 im. Kurkiewicz właściciel koncesyjonowanej apteki publicznej w Oleszyczach zajęty w aptece spadkobierców bp. Aleksandra Oberharda we Lwowie, wniósł podanie dnia 2 grudnia 1911 do c. k. Namiestnictwa o koncesję na nową aptekę publiczną w Sokalu przy ulicy Switarzowskiej.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie, lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 19 grudnia 1911.
Za c. k. Namiestnika:
Ustyjanowski w. r.

L. VII. a. 5721 (14582)

O b w i e s z c z e n i e.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Józef Starezewski w Kołomyi wniósł podanie dnia 16 grudnia 1911 do c. k. Namiestnictwa o koncesję na nową aptekę publiczną w Tarnopolu przy ulicy ks. Ostrogskiego 1 9—19 i 38—52, albo przy ulicy Świętojańskiej w pobliżu młyna parowego.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 19 grudnia 1911.
Za c. k. Namiestnika:
Ustyjanowski w. r.

L. VII. a. 5637 (14581)

O b w i e s z c z e n i e.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906, Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907, c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Józef Nowakowski dzierżawca apteki w Łapanowie, wniósł podanie dnia 11 grudnia 1911 do c. k. Namiestnictwa o koncesję na nową aptekę publiczną w Dobromilu przy ul. Kraszewskiego na przestrzemi prowadzącej od Rynku do kościoła rzym.-katol.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie, lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej pierwszej instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 19 grudnia 1911.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyjanowski, w. r.

L. 1279 (14628 1—3)

O g ł o s z e n i e.

Dr. Wiktor Emanuel 2-im. Pordes wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Przemyśl, dnia 16 grudnia 1911.

L. cz. C. II. 599/11 (1) (14604)

E d y k t.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej po ś. p. Michale Łodzinu, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Samborze przez Piotra Wojtowicza i Annę Andruszko pozew o uznanie prawa własności.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 12 stycznia 1912, w tut. sądzie, sala rozpraw Nr. 35.

Celem strzeżenia praw pozwanego masy spadkowej ustanawia się p. dr. Efraima Menkesa, adw. k. t. w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną masę spadkową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sambor, dnia 29 listopada 1911.

L. cz. E. 735/11 (2) (14567)

E d y k t.

Wincentemu Majchurowi przedtem w Brzeziu w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Niepołomicach przeciw niemu i tow. ma być doręczona uchwała z dnia 7 października 1911 liczba czynności E. 735/11. którą dozwolono licytacyi realności lwh. 22 gm. Brzezie.

Ponieważ niewiadomo gdzie Wincenty Majchur przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie pana adw. dr. Dobrzańskiego w Niepołomicach.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Niepołomicie, dnia 20 listopada 1911.

L. dz. hip. 8758/11 (14490 1—3)

E d y k t.

W sprawie tabularnej Jakóba Krebsa we Lwowie o wdrożenie postępowania amrcytacyjnego po myśli § 118 ust. hip. i dal szych celem wykreslenia prawa nadzastawu dla 1/4 części poz 10 z 2/3 poz. 6 i 7 sumy 3000 złr. m. k. wpisane na rzecz Zofii Pohlhammer w stanie biernym 7/24 części sumy 5000 złr. m. k. poz. 75 na rzecz Jakóba Krebsa w stanie biernym połowy lwh 265 srdm. Lwowa zaindebilowanych, wzywa się p. Zofię Pohlhammer, jak również tych, którzy sobie jakiekolwiek pretensje roszczą do wspomnianego prawa nadzastawu, ażeby z takowemi zgłosili się do 1 grudnia 1912, gdyż w przeciwnym razie to prawo nadzastawu wykreslonym zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VIII.
Lwów, dnia 15 listopada 1911.

L. cz. C. IV. 756/11 (1) (14561)

Przeciw Jędrzejowi Rydzowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rzeszowie przez Michała Koguta pozew o 600 kor. i o zabezpieczenie poręczonego długu.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 30 grudnia 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jędrzeja Rydza ustanawia się p. adw. dr. Szwaykowskiego w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pomienionego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rzeszów, dnia 18 grudnia 1911.

L. cz. C. IV. 336/11 (2) (14614 1—3)

E d y k t.

Przeciw Romanowi Klebaniuk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu w Podwoleczyskach pozew o 700 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczoną termin na dzień 29 grudnia 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw powyższego ustanawia się p. dr. Auerbacha w Podwoleczyskach, kuratorem

Tenże kurator zastępywać będzie po-

wyższego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Podwoleczyska, 21 grudnia 1911.

L. cz. C. I. 626/11 (1) (14605)

E d y k t.

Przeciw Franciszkowi Kopeckiemu synowi Piotra ze Słobody konkolnickiej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bolszowcach pozew o zapłacenie kwoty 929 kor. 53 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 29 grudnia 1911 o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw tegoż ustanawia się p. Władysława Buszyńskiego c. k. notariusza w Bolszowcach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bolszowce, dnia 16 grudnia 1911.

L. cz. C. I. 642/11 (1) (14602)

E d y k t.

Przeciw nieobecnemu Mikołajowi Górskiemu gospodarzowi w Lutowiskach wniósł Izak Tischler w Lutowiskach skargę o 600 koron.

Rozprawa odbędzie się dnia 29 grudnia 1911 o godz. 9 rano, b. Nr. 57.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem dr. Józef Serwacki adw. w Samborze będzie go zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sambor, dnia 30 listopada 1911.

L. cz. Cw. 2118/11 (2) (14601)

E d y k t.

Przeciw Schulimowi Alzufromowi ze Złoczowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Rosę Pariser pozew o 1500 kor. i 1500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano weksłowy nakaz zapłaty z dnia 20 listopada 1911 do l. cz. Cw. 2118/11 (1).

Celem strzeżenia praw Schulima Alzufroma ustanawia się p. dr. Eidelberga adw. w Złoczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Schulima Alzufroma w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Złoczów, dnia 20 listopada 1911.

L. cz. C. II. 601/11 (1) (14607)

E d y k t.

Przeciw Tomaszowi Morawcowi poprzednio w Cwikowie przebywającemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Wincentego Micheńskiego w Cwikowie pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 19 stycznia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 13.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Stanisława Drewnianego wójta w Oleśnie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dąbrowa, dnia 19 grudnia 1911.

L. cz. C. IV. 1227/11 (4) (14590)

E d y k t.

Przeciw p. Romanowi Starzyńskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez generalną agencję „Fonciere“ we Lwowie, peszteńskiego Zakładu ubezp. pozew o 665 kor. 50 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Romana Starzyńskiego ustanawia się p. dr. Salomona Grossa adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie p. Romana Starzyńskiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 4 grudnia 1911.

Upadłości.

L. cz. S. 10/11 (1) (14580 1-3)

Edykt konkursowy.
C. k. Sąd krajowy cyw. we Lwowie zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku firmy prot. Z. Weytych i Franciszka Wojas we Lwowie ulica Wałowa 7, jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spółników Zdzisława Woytycha i Franciszka Wojasa.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radę Sądu krajowego wyższego dr. Władysława Małaczyńskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Mieczysława Szeligi we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 2 stycznia 1912, o godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 19 (w c. k. Sądzie krajowym we Lwowie), przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie, albo w c. k. sądzie krajowym we Lwowie najdalej do dnia 11 lutego 1912, a na audyencji likwidacyjnej na dzień 13 lutego 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiającym się i zgłoszonym służy prawo w miejscu zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu Lwowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, jako handlowy Oddział VII.
Lwów, dnia 20 grudnia 1911.

L. cz. S. 11/11 (73) (14600)

W sprawie Klary Raschbaum wystąpił zawiadowca masy, oraz wydział wierzycieli, z wnioskiem, ażeby ogół wierzycieli rozstrzygnął, czy cały skład towarów masy konkursowej wraz z towarami u Miny Bandler w zastawie się znajdującymi ma być sprzedanym w drodze ofert.

Celem powzięcia uchwały w powyższym kierunku, jakoteż celem ustalenia roszczeń zawiadowcy masy i jego zastępcy do wygaśnięcia i zwrotu poniesionych wydatków wyznacza się audyencję na dzień 28 grudnia 1911 godz. 4 po południu w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu w biurze Nr. 22.

Na tę audyencję wzywa się wierzycieli konkursowych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV
Tarnopol, dnia 24 listopada 1911.

Konkurs.

L. 4749/11 (14519 2-3)

Konkurs.
Na mocy uchwały Rady gminnej król. wol. miasta Buska z dnia 18 grudnia b. r. rozpisyje się konkurs na posadę sekretarza i zarządcę kontrolora przy tutejszym urzędzie gminnym.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść najdalej do 15 lutego 1912 podania do tutejszej Zwierzchności gminnej i dołączyć:

1. dowód nieprzekraczalnego 40 roku życia,
2. świadectwo złożonego egzaminu na posadę sekretarza i kontrolora w myśl rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 20 maja 1898 Dz. u. kr. Nr. 88,
3. świadectwo moralności,
4. świadectwo przynależności,
5. opis przebiegu życia i obecnego zajęcia.

Wymaganą jest kaucja służbowa w wysokości 400 kor.

Posada powyższa nadana zostanie na razie prowizorycznie, a po upływie 1 roku względnie 2 lat, może nastąpić stabilizacja.
Do posady tej przywiązana jest roczna płaca 1200 kor., która stosunkowo do wydajności pracy będzie mogła być podwyższona.

Zwierzchność gminy król. wol. miasta Buska.
Busk, dnia 20 grudnia 1911.
Burmistrz.

L. cz. 2225/IV. (14481 3-3)

Ogłoszenie konkursu.
Celem obsadzenia posady dyrektora c. k. gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu na Zasiadaniu ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązana jest płaca wraz z dodatkami funkcyjnym wliczonym do emerytury i z ratulim na mieszkanie w myśl ustawy z dnia 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 173 i z d. 2 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Podania zapotrzebowane w potrzebne dokumenty i dokłądnie w psalona tabelę kwalifikacyjną wnosć należy za pośrednictwem swej władzy przełożonej najpóźniej do dnia 15 stycznia 1912.

C. k. Rada szkolna krajowa.
Lwów, dnia 15 grudnia 1911.
W zastępstwie:
Okęcki w. r.

L. cz. Pr. 3964 4/11 (14558 1-3)

Konkurs.
Przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie jest do obsadzenia posada dozorczy więźniów z systemizowanymi poborami słuźbowymi.

Podania o tę dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę należy wnieść do Prezydium tego Sądu obwodowego do dnia 31 stycznia 1912.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Tarnów, 19 grudnia 1911.

L. 3664 (14585 1-3)

Ogłoszenie konkursu.
Celem nadania jednego stypendium o 240 kor. rocznie z fundacyi stypendyjnej utworzonej przez Radę powiatową w Borszczowie ku uczczeniu 50 letniego jubileuszu Panowania Najjaśniejszego Pana Franciszka Józefa I. rozpisyje się konkurs z terminem do wnoszenia podań najdalej do 31 stycznia 1912.

Stypendyum to nadane będzie uczniom szkół zawodowych, seminariów nauczycielskich, gimnazjów i szkół realnych urodzonym w powiecie borszczowskim odznaczającymi się dobrymi obyczajami i dobrym postępem w naukach.

Rata stypendyjna za pierwsze półrocze szkolne płatną jest zawsze w dniu 2 grudnia jako w rocznicę wstąpienia na Tron Najjaśniejszego Pana zaś za drugie półrocze z początkiem lutego każdego roku.

Ubiegający się o to stypendyum winni przedłożyć najdalej do 31 stycznia 1912.

1. metrykę urodzenia,
2. świadectwo szkolne z ostatniego półrocza,
3. poświadczenie Władzy szkolnej, iż uczęszczają do jednej ze szkół warunkami niniejszego konkursu oznaczonych.

Borszczów, dnia 14 grudnia 1911.
Prezes:
Dr. Baworowski.

Spadki.

L. cz. A. III. 402/10 (12) (14499 1-3)

Edykt
z wezwaniem nieznanych sądowni dziedziców.
C. k. Sąd powiatowy w Stryju zawiadamia, że w dniu 16 listopada 1910 w Stryju zmarła Peppi Lusthaus ur. Margoles vel Margulies bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuża prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego dr. Juliusz Wurzl kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Stryj, dnia 4 września 1911.

L. cz. A. 297/11, P. 168/11 (14) (14476 1-3)

Edykt
z wezwaniem nieznanych sądowni ustawowych dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni zawiadamia, że w dniu 25 czerwca 1911 w Zagrodach zmarła Anna Denys ustanowiwszy dziejącem Józefa Denysa.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuża ustawowe prawo dziedziczenia, przeto wzywa się tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Michał Lemec w Zagrodach kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sądowa Wisznia, d. 28 listopada 1911.

L. cz. A. 196/11 (5) (14616 1-3)

Edykt
C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach zawiadamia, że dnia 19 lutego 1911 w Janeczynie zmarł Iwan Pelech pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, a do spadku z ustawy konkuruje między innymi syn Dmytro Pelech.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Dmytra Pelecha nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Wasylem D. duchem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Przemyślany, dnia 20 kwietnia 1911.

Amortyzacye.

L. cz. T. 120/11 (2) (14491 1-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek p. Teresy Stasiuk we Lwowie ul. Piekarska l. 18 wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książki wkładowej gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 158 651 na nazwisko Teresy Stasiuk wystawionej i na kwotę 252 kor. 02 hal. w dniu 1 lipca 1911 opiewającej.

Posiadaczka powyższej książki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 1 grudnia 1911.

L. cz. T. 28/11 (2) (14495 1-3)

Amortyzacya.
Na wniosek Towarzystwa wzajemnej pomocy rękodzielników żydowskich w Jarosławiu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo zagubionej książki wkładowej Towarzystwa zaliczkowego i oszczędności w Jarosławiu Nr. 645 z 7 sierpnia 1907 na kwotę 3112 kor. 05 hal. opiewającej na imię towarzystwa „Jad Charyjnym, fundusz budowy w Jarosławiu“ wystawionej.

Posiadaczka powyższej książki wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami w przeciwnym bowiem razie po upływie sześciu miesięcy od dnia tego edyktu książeczka powyższa uznana zostanie za bezskuteczną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, 6 grudnia 1911.

L. cz. T. 25/11 (3) (14536 1-3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.
Jak dotychczasowe dochodzenia wykazują, wydaliby się z Kry osa przed przeszło 30 laty Marya Bojczuk, córka i Krystyna Bojczuk, żona śp. Onufrego Bojczuka i od tego czasu żadnej o nich nie ma wiadomości.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 u. c., przeto wdraża się na prośbę Zofii Fedorczuk zam. Fedorniak celem uznania za zmarłych.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowni lub kuratorowi panu dr. Katzenellenbogenowi adwokatom w Stanisławowie wiadomości o powyż wymienionych.
Te zaś wzywa się, aby przed niżej wy-

mionym sądem stawiły się lub w inny sposób uwiadomiły swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 października 1912 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłe.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 7 sierpnia 1911.

Wyroki prasowe.

Ч. сп. Пр. 201/11 (2) (14522)

В Імени Їго Величства Цісаря!
Ц. к. Суд краевий карний яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокуратури Державної, що зміст часописи „Прикарпатська Русь“ число 647 з дня 16 грудня 1911 в артикулі п. т. „Львов 3-е (16-е) декабрія 1911“ в в уступі 3 від початку до кінця і в артикулі п. т. „Мартілологія православня в Галичині“ уст. 1 стор. 2 від початку до слів „з Австрій“ дальше від слів „Недавно еще“ до слів „пресловутий Ртигел-ратні“ і від слів „Вот міри“ до слів „Річи посполитой“ містить в собі єство провини з § 300 з. к. узнав доконану в дни 16 грудня 1911 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цілого накладу і видав по мысли § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.
Львів, дня 19 грудня 1911.

Ч. сп. Пр. 196/11 (2) (14397)

В Імени Їго Величства Цісаря!
Ц. к. Суд краевий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокуратури Державної, що зміст часописи „Галичанин“ число 268 з дня 14 грудня 1911 в артикулі „Офіціалня іспінуація“ в уступі від „а если“ до „і законности“ від „І. Др. Божинський“ до кінця містит в собі єство провини з § 300 з. к. узнав доконану в дни 14 грудня 1911 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цілого накладу і видав по думці § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.
Львів, дня 16 грудня 1911.

Firmy.

L. cz. Firm. 397/11 Rg C. 11 (14242 3-3)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.
Do rejestru handlowego oddziału C wpisano co następuje:

1. Siedziba firmy: Tarnów.
2. Brzmienie firmy: „Flegielnia mieszczanska w Tarnowie, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“.
3. Kontrakt spółki notaryalnie zawarty i spisany został w Tarnowie, dnia 3 listopada 1911 L. rep. 35675.
4. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wyrabianie i zarobkowe pozbywanie cegły i dachówek, drien i innych przedmiotów ceglarskich, nabywanie w tym celu gruntów, wybudowanie i urządzenie odpowiednich Zakładów przemysłowych, względnie także nabywanie lub wydzierżawianie takich zakładów, fabryk, nabywanie patentów wzorów i spieniężenie cnychże, współdziałanie w innych podobnych przedsiębiorstwach i wogóle wszystko to, co ma na celu spełnianie i wykonanie powyższych czynności.
5. Kapitał zakładowy wynosi 140.000 koron z czego 80.000 koron już zapłacono, a reszta kapitału zakładowego ma być do końca stycznia 1911 r. wpłaconą.
6. Zawiadowcami spółki są pp.: Wincenty Paszcza przemysłowiec; Michał Mikoś, budowniczy; Kazimierz Sokulski, kupiec i Józef Chciuk, właściciel realności, — w Tarnowie zamieszkałi.
7. Do oświadczeń woli za spółkę i do podpisywania firmy wystarczy współdziałanie p. Wincentego Paszczy i któregobądź drugiego zawiadowcy, a gdyby p. Paszcza zawiadowcą być przestał, dwóch którychbądź zawiadowców, w razie zaś ustanowienia prokury jeden z zawiadowców i prokurent z dodatkem wskazującym prokurę.
8. Pożane w liście spółników, a mające być wpłacone na kapitał zakładowy 80.000 koron zostały według oświadczenia spółników rzeczywiście zapłacone i znajdują się już w kasie spółki.

Dzień wpisu: 11 listopada 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 11 listopada 1911.

Ч. сп. Фірм. 1086/11 Ст. VII. 214 (14531)

Оповідчене.
Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Перемишля оголошує, що 6 грудня 1911 вписано в реестр для стова рішень зарібкових і господарчих, що на підставі статута з дати Перемишль 20 жовтня 1911 завязало ся стоваришене „Сніжкова Торговля“, стоваришене заре-

Ч. сп. Фірм. 1086/11 Ст. VII. 214 (14531)

Оповідчене.
Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Перемишля оголошує, що 6 грудня 1911 вписано в реестр для стова рішень зарібкових і господарчих, що на підставі статута з дати Перемишль 20 жовтня 1911 завязало ся стоваришене „Сніжкова Торговля“, стоваришене заре-

страване з обмеженою порукою в Перемишлі.

Час встановлення стоваришення не є обмежений.

Цілею стоваришення є сполучити господарські сили своїх членів для їх добробиту.

До переведення своєї цілі стоваришення буде:

а) купувати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цілі ведення спільного господарства, спільними силами лише своїх членів і лише в їх хосен,

б) будувати і набувати дома мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наєм дома мешкальні, вглядно поодинокі мешкання лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (магазини) знарядів господарських, навозів, збіжжя, насіння і інших землеплодів лише для своїх членів і лише в їх хосен,

г) продавати лише для своїх членів і лише в їх хосен торговлю средствами покживи, алькогільними і неалькогільними напоями та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашнього і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

г) займатися перетворюванем продуктів господарських лише своїх членів і продажною продуктів та плодів господарських (збіжжя, худоби і т. д.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарські і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наєм,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до мелення збіжжя своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всілякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашнього і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за умовленим опроцентованем в хосен своїх членів,

і) уділяти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесення їх господарства або промислу,

Першими членами управи суть:

1. Михайло Лазорко, директор „Народної торгівлі“ в Перемишлі, яко справник,

2. Іван Лавецкий, власитель реалности в Перемишлі, яко касиер,

3. Іван Данько урядник „Рускої шадниці“ в Перемишлі, яко книговодць.

Фірму буде підписувати управа в той спосіб, що при фірмі стоваришення уміщені будуть підписи двох членів управи.

Оден уділ члена стоваришення виносить 10 кор., котрий можна сплатити або відразу або місячно по 1 кор. Член стоваришення відповідає за зобовязання стоваришення окрім своїм уділом також еще до триразової висоти заявленого уділу.

Звичайні загалні збори скликає Рада надзираюча письменним оголошенем уміщеним на таблиці на льокалі стоваришення, або розісланим обіжником або в одній з львівських часописей.

Оповіднені і завідомленя до членів стоваришення виходять від управи і будуть таксамо уміщені на будинку стоваришення або в одній з львівських часописей.

Перемишль, 2 грудня 1911.

Ч. сп. Фірм. 67(11) Ст. 2793 (14552)
Впис фірми заробкового і господарского стоваришення.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришення: Нижнів.

Фірма звучить: „Добробит“, стоваришення зареєстроване з обмеженою порукою в Нижневі.

Дата статуту: 30 грудня 1911.

Предмет підприємства: Цілю стоваришення є сполучити господарські сили своїх членів для їх добробиту.

До переведення своєї цілі буде стоваришення:

а) купувати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цілі ведення спільного господарства спільними силами своїх членів і лише в їх хосен,

б) будувати і набувати дома мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наєм дома мешкальні, вглядно поодинокі мешкання лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (магазини) знарядів господарських, навозів, збіжжя, насіння і інших землеплодів для своїх членів та лише в їх хосен,

г) продавати лише для своїх членів і лише в їх хосен торговлю средствами покживи, алькогільними і неалькогіль-

ними напоями та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашнього і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

г) займатися перетворюванем продуктів господарських лише своїх членів і продажною продуктів та плодів господарских (збіжжя, худоби і т. п.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарські і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наєм,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до мелення збіжжя своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всілякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашнього і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за умовленим опроцентованем в хосен своїх членів,

і) уділяти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесення їх господарства або промислу.

Час тривання стоваришення є необмежений.

Управа стоваришення складаєся з трох членів: справника, касиєра і книговодця. Чл. нами першої управи суть: Михайло Куриляк, Стефан Стефанів і Данило Глинянський, всі господарі в Нижневі.

Підпис фірми (П. Ф.): слідує ту фірму стоваришення через двох членів управи.

Оголошеня поміщені будуть на призначеній на се таблиці на льокалі стоваришення або в одній з львівських часописей яку означить Надзираюча Рада.

Уділ членів виносить 10 кор. Число уділів є необмежене.

Відвічальність членів розтягаєся до триразової висоти заявленого уділу.

Дата впису: 5 цвітня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 2 цвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 315/11 (13941)
Впис фірми заробкового і господарского стоваришення

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришення: Раківчик (Коломия).

Фірма звучить: Спілька ощадности і позичок в Раківчику, стоваришення зареєстроване з необмеженою порукою.

Дата статуту: 16 липня 1911.

Предмет підприємства: старати ся о матеріальне і моральне піднесення членів спільки, іменно:

а) уділяти членам по мірі потреби, покиточности цілі і по мірі фондів позички потрібні в господарстві, промислі і торгівлі а то з фондів які спілька на тую ціль збирає при помочи спільної необмеженої поруки своїх членів,

б) дати можливість поміщувати на процент гроші заощаджені а марно лежачі в той спосіб що Спілька приймає і опроцентовує вкладки шадничі,

в) підписувати творене спільок і заробкових та господарских стоваришень в окрузі спільки.

Дирекція: Василь Випиванюк, яко настоятель, Петро Дикач, яко заступник настоятеля, Стефан Захорчук, Никола Микитюк, Іван Жолобчук, яко члени заряду, всі господарі в Раківчику.

Підпис фірми (П. Ф.): під печаткою фірми кладе підпис настоятель заряду, вглядно его заступник і оден з членів заряду.

Оголошеня: на таблиці прибитій на льокалі спільки, обіжником, в часописі для спільок рільничих.

Уділ членів: 10 корон.

Відвічальність: необмежена

Дата впису: 23 жовтня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 23 жовтня 1911.

Ч. сп. Фірм. 615/11 Ст. 318 (14005)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришення: Дрогобич.

Фірма звучить: Товариство задатково „Народний Дім“ в Дрогобичі, товариство зареєстроване з обмеженою порукою.

Члени дирекції виступили: о. Антоній Рудницький, о. Василь Кункевич, др. Ярослав Олесницький і заступники Василь Гаврячок, Александр Негович і Андрус Варивода.

Члени дирекції вибрані на загальних зборах 31 мая 1910 о. Антоній Рудницький, др. Ярослав Олесницький, о. Василь Кункевич, всі поновно, а на заступників Василь Гаврячок, Александр Негович поновно і др. Гринь Кузьмов, адвокат в Дрогобичі.

Дата впису: 17 жовтня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Самбір, дня 6 жовтня 1911.

Ч. сп. Фірм. 1602/11 Ст. 264 (14039)
Оповіднене.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских, що на загальних зборах товариства „Народний Дім“, стоваришення зареєстрованого з обмеженою порукою в Ходачкові малім дня 28 жовтня 1911 в місце уступивших членів заряду Івана Пилипова, Івана Балабана сина Федька і Івана Недошатка сина Павла вибрано членом заряду Івана Водяного, справником, Николая Івасечко сина Івана, касиєром і Михала Маньдюка сина Петра, книговодцем, господарів в Ходачкові малім.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Тернопіль, дня 13 листопада 1911.

L. cz. Firm. 443/11 St. IV. (72) (14546 1-3)
Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarzych.

Siedziba stowarzyszenia: Tłumacz.

Brzmienie firmy: Katolicki związek „Samopomoc“ w Tłumaczu, spożywcze i budowlane stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku: Katolischer Selbsthilfsverein registrierte Konsum- und Bau-genossenschaft mit beschränkter Haftung in Tłumacz.

Дата статуту: 12 października 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: podniesienie zarobku i gospodarstwa członków swoich a to przez:

a) drobniogową sprzedaż wszelkich towarów spożywczych,

b) spienianie produktów rolnych i drobnego przemysłu,

c) dostarczanie surowców i maszyn dla rękodzielników,

d) dostarczanie towarów dla sklepów, kółek rolniczych, tudzież innych sklepów wiejskich i małomiejskich po cenach hurtowych,

e) udzielanie kredytu spożywczego, przemysłowego i budowlanego,

f) budowę domów o małych mieszkaniach stosownie do przepisów prawnych o państwowej opiece mieszkaniowej,

g) przez prowadzenie wszelkich innych interesów handlowych i przemysłowych wskazanych przez cel stowarzyszenia, a przede wszystkim mających zapobiedz drożyznie.

Час тривання стоваришення неограничений.

Dyrekcya składa się z jednego dyrektora, którego wybiera Rada nadzorcza z pośród członków stowarzyszenia absolutną większością głosów, oraz z jednego członka Rady nadzorczej przez nią na pewien przeciąg czasu delegowanego.

Podpis firmy następuje pod brzmieniem firmy przez obu członków dyrekcji.

Ogłoszenia następują przez wywieszenie w lokalu stowarzyszenia.

Udziały członków ustanawia się na 10 kor.

Odpowiedzialność członków rozciąga się do trzykrotnej wysokości deklarowanego udziału.

Дата впису: 23 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, 26 października 1911.

Ч. сп. Фірм. 116/10 Ст. 660 (14539)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришення: Залуква.

Фірма звучить: Каса задаткова „Згода“, стоваришення зареєстроване з обмеженою порукою в Залукві.

Зміна статуту в приписах §§ 3, 6 і 14 статута.

Предмет підприємства до тепер:

Цілею стоваришення є достарчувати членам дешевого і приступного кредиту, потрібного їм до обороту в господарстві або ремеслі за помочю всіх членів, також приймати до користного обороту капітали за умовленим опроцентованем.

Від тепер:

Цілею стоваришення є сполучити господарські сили своїх членів для їх добробиту.

До переведення своєї цілі буде стоваришення:

а) купувати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цілі ведення спільно-

го господарства спільними силами, своїх членів і їх в хосен,

б) уряджувати склади (магазини) знарядів господарских, навозів, збіжжя, насіння і інших землеплодів для своїх членів та в їх хосен,

в) займатися перетворюванем продуктів господарских своїх членів і продажною витворів своїх членів,

г) продавати для своїх членів торговлю худобою, безрогами, средствами покживи і предметами потрібними для домашнього і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів,

г) приймати капітали до обороту за умовленим опроцентованем,

д) уділявати лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесення їх господарства або промислу.

Висота уділу до тепер 40 кор., від тепер 20 кор.

Дата впису: 15 червня 1910.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 15 червня 1910.

Ч. сп. Фірм. 35/10 Ст. 2193 (14550)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Сідше стоваришення: Монастирська. Вислів стоваришення: Народна спілька торговельна, стоваришення зареєстроване з обмеженою порукою.

Члени управи виступили: Василь Гопло і Алексій Криса.

Члени управи вибрані: Василь Левицький і Евген Лязаревич.

Дата впису: 23 марта 1910.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 21 марта 1911.

L. cz. Firm. 802 Rg. A. I. 322 (14075)
Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Rawa ruska.

Brzmienie firmy: Vereinigte Teebutter- und Wurstfabriken Anton Hehle in Rawa ruska, Zjednoczone fabryki masła i wędlin Antoni Hehle w Rawie ruskiej.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób masła i wędlin.

Właściciel: Antoni Hehle, kupiec we Wiedniu IV. Wieden-er Gürtel 8.

Podpis firmy: pod polskiem lub niemieckim brzmieniem firmy nazwisko Hehle. Dzień wpisu: 3 listopada 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 28 października 1911.

L. cz. Firm. 1447 Rg. A. I. 319 (14082)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Giovanni Żuliani i Syn, pierwsza krajowa fabryka wyrobów cementowych we Lwowie. po niemiecku: Giovanni Żuliani & Sohn erste Betonherzeugungsfabrik in Lemberg.

Dotychczasowy przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób i pozbywanie posadzok, tudzież innych materiałów budowlanych, betonowych i cementowych z materiałów w tym celu nabywanych.

Zmarł Giovanni Żuliani. Odtąd właścicielem sam Alojzy Żuliani. Prokurę Leonarda Tabogi wykreślono. Dzień wpisu: 25 października 1911.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 19 października 1911.

L. cz. Firm. 1102/11 Oddz. C. I. 93 (13939)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków, ulica Smoleńsk 22.

Brzmienie firmy: Cegielnia udziałowa w Zielonkach pod Krakowem, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Budowa i zakładanie cegielni i fabryk wyrobów ceramicznych, nabywanie podobnych zakładów przemysłowych, jak również wszelkich materiałów do wyrobów w swoich przedsiębiorstwach potrzebnych i następnie sprzedaż tych swoich wyrobów i pokrewnych materiałów budowlanych.

Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po myśli ustawy z 6 marca 1906 r. L. 58 Dz. p. p. oparta na kontrakcie notaryalnym spółki z daty Kraków, 5 lipca 1911 r. L. R. 34035. Kapitał

MAGASIN au bon MARCHÉ
ul. TEATRALNA Nr. 2
Bronzy — Metale — Wyroby
z drzewa — Albumy — Ramki
na fotografie — Artykuły to-
aletowe i do podróży.

Tysiące nowości na „GWIAZDKE“

poleca firma

Władysław Ciechulski, Lwów.

SFINX
ul. KAROLA LUDWIKA 5.
Bizuterya — Wyroby ze skóry —
Perfumy angielskie i francuskie
— Ostatnie nowości torbeczek —
„FANTASIE“.

BLUSZCZ

Największe i najpoczytniejsze pismo tygodniowe dla kobiet, literacko-społeczne, ilustrowane, pomieszcza prace pierwszorzędných sił literackich

artykuły wstępne, artykuły treści społecznej, omawiające chwilę bieżącą i poruszające najżywotniejsze sprawy dotyczące kobiet. — Powieści. — Nowele.

Z Beletrystyki na rok 1912: Powieść Wiktora Gembulskiego „Cień” — dramat Jadwigi Marciniowskiej „Jak ptak” — powieść Teresy „W szkole życia”. — Oprócz nowel pierwszorzędných piór jak: Zuzanny Rabskiej, L. Romockiego, Wł. St. Reymonta Savitri, Józefa Weyssenhofa, C. Walewskiej, M. Wierzbickiego i w. in., — poezji Tetmajera i najznakomitszych poetów naszych „BLUSZCZ” drukować będzie z teki pośmiertnej Mieczysława Srokowskiego poemat „Koniec Epligona”. — J. A. Kisielewskiego „Jura i Jala” rzecz napisana w r. 1909 i na rozpoczęcie roku Kraszewskiego nigdzie nie drukowaną Bajkę wielkiego pisarza p. t. „Dział i babka”.

„BLUSZCZ” ponownie ogłasza:
Konkurs z nagrodą rb. 1000
na powieść obyczajową współczesną.

**Dodatki poświęcone łączności kół
kobiecych na ziemiach polskich.**

Dodatki książkowe

W arkuszach zawierają powieści i nowele oryginalne znakomitych autorów obcych.

UŁATWIENIE wykonywania różnych ubiorów w domu dla osób nieznających kroju. „BLUSZCZ” w Dziale Mód dostarcza paryskie formy bibułkowe (za kopiejkową opłatą).

Prenumerata „BLUSZCZU” wynosi we LWOWIE: rocznie 20 kor., półrocznie 10 kor., kwartalnie 5 kor., za odosłanie do domu dopłaca się 1 kor. kwartalnie. — NA PROWINCYI z przesyłką pocztową: rocznie 24 kor., półrocznie 12 kor., kwartalnie 6 kor. — Administracja „BLUSZCZU”: Warszawa, Nowy-Swiat 41.

Prenumeratę przyjmuje:
Główna Ekspedycja na Galicyę ST. SOKOŁOWSKI, biuro dzienników we Lwowie, Pasaż Hausmana 9, jak również księgarnie we Lwowie i na prowincyi.

Wydawnictwa „BLUSZCZU”:
W r. 1912 „BLUSZCZ” rozpoczyna szereg wydawnictw, na które składać się będą: najcenniejsze nowości z beletrystyki polskiej i obcej, oraz prace wartościowe o treści naukowej, społecznej i wychowawczej.
Zaufanie, jakie pismo nasze zdobyło u Czytelników swoich daje nam rękojmię że i wydawnictwa „BLUSZCZU” spotkają się z nie mniejszą wiarą w ich wartość, tak literacką jak i ideową.
Wydawnictwo powyższe obejmować będzie książki zawierające 12—15 arkuszy druku, formatu powieściowego, w wydaniu ozdobnym, — dwa tomy kwartalnie, czyli 8 tomów rocznie.
Cena księgarska rb. 1 za tom; dla zamawiających tomów 8 rb. 6
Cena księgarska rb. 1 za tom dla zamawiających tomów 8 rb. 6 — dla prenumeratorów „BLUSZCZU” o 50 proc. taniej, czyli tom jeden kop. 50, — dla zamawiających tomów 8 — rb. 3.

Dział kosmetyki.

Rady i wskazówki zachowania higieny piękności.

Dział gospodarstwa domowego.

Pytania i odpowiedzi zasadnicze z każdej dziedziny gospodarstwa domowego prowadzone przez p.

Martę Norkowską.

Numery okazowe wysyłane na żądanie franco i gratis.

Odrębną część pisma stanowi

DZIAŁ MÓD

jedyny i najobszerniejszy ze wszystkich, jakie są w pismach polskich, który zawiera rocznie przeszło 4000 rysunków najświeższych modeli paryskich: sukien, okryć i kapeluszy damskich. — Osobne dodatki z ubraniami dziecięcymi. — Bielizna. — Wzory robót kobiecych, jak: hafty, gipiury, monogramy, roboty szydełkowe i t. p. Niezależnie od powyższego działu „BLUSZCZ” dodaje:

26 wielkich tablic krojów, dających możność wykonywania różnych ubiorów i robót w domu

KRAINA — CUDÓW —
THE WONDERLAND KINO LTD.
PIERWSZORZĘDNY TEATR
KINEMATOGRAFICZNY
JAGIELLONSKA 20/22
CODZIENNE PRZEDSTAWIENIA OD 5³⁰ POPOŁ
DO 11³⁰ WIECZOREM
KAZDEGO TYGODNIA ZUPELNA
ZMIANA PROGRAMU

**OBSZERNE
POCZEKALNIE.
WYKWINTNY BUFET.
MUZYKA
WOJSKOWA
BLISZCZE
SZCZEGÓŁY
PRZYNOŚZA
AFISZE.**

URZĄDZENIE
OSTAJNI WYKAZ
TECHNIKI
SALE PRZEWIĘTRIANE
OZONATOREM

W druku są:
»Wira Horecka« powieść Jerwieza, wyróżniona na konkursie „BLUSZCZU”.
»Szkice teozoficzne« najznakomitszych autorów z tej dziedziny, opracowane przez Józefa Relidzińskiego.
»Nowele Edgara Poe« tłómaczone przez Faleńskiego (Felicjana).
»Marya« (historia jednej miłości) powieść Nansena, tłómaczona przez Józefa Relidzińskiego.
Zaczynając od r. 1912 wydawać będziemy w odstępach półrocznych specjalne albumy robót ręcznych. Albumy obejmować będą: wielkie tablice monogramów, hafty, gobeliny, roboty szydełkowe, krzyżkowe, gipiury, koronki klockowe, macramé i t. p. i t. p.
Cena albumu dla prenumeratorów kop. 50.

Dlaczego każdy powinien nabyć „BALON DRZYMAŁY“

kupując go za 2 kor. w **Biurowie St. Sokołowskiego we Lwowie**, ul. Karola Ludwika 5 albo w Pasażu Hausmana. Oto nie tylko dlatego, że przez to użyje zdumień wspaniałej jazdy powietrzem i pozna zajmujące przygody bohaterów „Balonu Drzymały” ujęte w barwnie napisaną powieść — lecz nadto dlatego, że w ten sposób złoży cegiełkę na nasze krajowe „Muzeum handlowe”, którego społeczeństwu naszemu tak bardzo potrzeba. Kto przysła 2 kor. 40 hal. za Balon, oraz jako cegiełkę na „Muzeum handlowe” pod adresem: Biuro dzienników Sokołowskiego, Lwów, otrzyma „Balon Drzymały” odwrotną pocztą, jako przesyłkę poleconą.

Do zawierania ubezpieczeń życiowych, posagowych, na renty, ludowych i dla dzieci pod nader korzystnymi warunkami niskimi premiami, nadaje się najbardziej

ALLIANZ

Akcyjne Tow. ubezpiecz. na życie i renty.
Filia dla Galicji i Bukowiny:
Lwów, pl. Bernardyński 2 a.
Zdolnych i rutynowych agentów poszukuje się.

DROBNE OGŁOSZENIA
od wyrazu petitem 3 halerzy, tustym petitem 4 halerzy.

Biuro Nauczycielskie Niemczynowskiej
Lwów, Plac Akademicki 3. Telefon 196/IV. poleca doborowe siły nauczycielskie, wychowawczynie — bony Polki, Niemki, Francuzki, Angielki, lekcje muzyki, języków, przedmiotów szkolnych, oficyalistów gospodarczych, biurowych, solicytatora starszego, ogrodników, kucharzy, zarządczynię, klucznice, panny służące, służbę wszelką.

Miód! Miód! to zdrowie. Świeży, lipcowy, kuracyjny, gęsty lub gęsto płynna patoka, rarytas miódoborów 5 klg. 8.50 hal. franco. Korzeniewicz, em. naucz. Iwanzany.

Fabryka cukrów deserowych
Troczyńskiego, Lwów, Batorego i. 32
poleca na drzewko:
Ozdobnych cukierków do jedzenia kilo 4 K., pomadek deserowych kilo 3-20 K., karmelków 2 k.

Urzędownie dozwolona
WIELKA WYSPRZEDAŻ
z powodu zmiany lokalu w magazynie złotniczo-zegarmistrzowsko-jubilorskim
JULIANA DĄBROWSKIEGO
LWÓW. UL. HETMAŃSKA L. 4.
(Od 15 stycznia ulica Akademicka 1. 3)

Bilety wrytome
Hafty słubne. Dyplomy i inne roboty
litograficzne wykonuje jak najstaranniej i po
możliwie jak najniższych cenach
Dział Poligraficzny Litograficzny
Antoniów Przejaskaba
ul. Szwarc, ulica Lindego 2-4

Ostatnie nowości.
Nadszedł
świeży transport
najnowszych
lornetek

w dużym wyborze i najnowszych wzorach. Ceny najniższe (z pełnej masy od 16 kor.)

Kopernicki i Syn
optycy i mechanicy
Lwów, pl. Halicki 1. 1.

Cukiernia krakowska
Lwów, Batorego 32
poleca na święta
Struclę od korony. Torty od dwóch koron. Doborowe ciastka. Obszerny lokal z komfortem urządzonej, sala bilardowa, gorąca kawa, czekolada, herbata, różne likiery, wina.

Magazyn futer Juliana Solika
we Lwowie ul. Sobieskiego 1. 4.

poleca na sezon zimowy wszelkie gatunki futer, damskie i męskie podług najnowszych fasonów oraz kolie, czapki i zarękawki. Zakięty damskie z baranów krymskich, zrebniat, astrachanów oraz materye najnowsze na wierzchy w największym wyborze.
CENY UMIARKOWANE.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Najstarsze i najbardziej rozpowszechnione pismo ilustrowane polskie.

Tygodnik Ilustrowany wierny swojej półwiekowej przeszłości tradycyji drukować będzie najnowsze utwory znakomitych pisarzy naszych, odzwierciedlając w ten sposób kwiat twórczości polskiej na niwie beletrystyki i poezji. — Najstarsze ilustrowane pismo jest placówką narodowego życia i narodowego czynu. — W szeregu artykułów wstępnych, politycznych, społecznych i ekonomicznych da obraz jak najpełniejszy potrzeb naszych, usiłowań, zmagania się z żywiołami szkodliwymi dla rozwoju polskiego bytu wreszcie tego wszystkiego, co dotyczy spraw krajowych w najszerszym zakresie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY“ w r. 1912 zamieści najnowszą powieść

Wł. St. REYMONTA: „Rok 1794“
(czasy Kościuszkowskie).

Bolesława PRUSA: „PRZEMIANY“

i ciesząc się tak wielką poczytnością **Kroniki Tygodniowe.**

Utwory Adama Krechowieckiego, Jana Kasprowicza, Maryi Konopnickiej i Elizy Orzeszkowej,

Nowele Zapolskiej, Tetmajera, Weysenhoffa, Bartkiewicza, Rodziewiczówny, Zbierzchowskiego, Makuszyńskiego, Artura Schödera i w. i.

W szeregu artykułów wstępnych, studiów historycznych, prace pierwszorzędnych publicystów i literatów polskich prof. dr.

Szymona Askenazego, G. Danilowskiego, A. Górskiego, Ig. Grabowskiego, T. Gruzewskiego, Cz. Janakowskiego, B. Koskowskiego, A. Potockiego, A. Siedleckiego, Zygmunta Wasilewskiego.

Konstantego Srokowskiego: „GRODY i MIASTA w GALICJI“.

Sylwety miast polskich: Lublin, Kalisz, Radom, Piotrków, Zamość, Tarnopol, Rzeszów, Tarnów, Stanisławów.

Kraków, Lwów, Poznań, Wilno. — Petersburg, Berlin, Wiedeń w barwnych obrazach i szkicach.

Najciekawsze zakątki Polski.

Obrazy życia współczesnego.

Teatr, Sztuki plastyczne, Piśmiennictwa obce mają w „TYGODNIKU“ swych stałych, najwybitniejszych referentów.

Z dziedziny ilustracyjnej: wszystko co się okazuje na wystawach polskich i zagranicznych.

Premia nadzwyczajna „Tygodnika Ilustrowanego“:

„SYBIR, WIZYJE PRZESZŁOŚCI“

(Serya II.)

Album Kartonów KONSTANTEGO GÓRSKIEGO

na tle życia wygnańców syberyjskich, — oraz

Ciekawe Powieści

12-cie tomów w ciągu roku zupełnie bezpłatnie. Każdy tom suto ilustrowany.

Komplety z lat 1910 i 1911 dla prenumeratorów „Tygodnika Ilustrowanego“ tylko po K. 10.—, w oprawie po K. 16.—.

W r. 1912 **CIEKAWÉ POWIĘSCI** drukować będą:

Elizy Orzeszkowej „I pieśń niech zapłacze“; Al. Dumasa (ojca) „Sprzysiężeni“; W. Karczewskiego „W Wielgiem“; Wincentego Rapackiego „Hanza“; Adama Krechowieckiego „Szary Wilk“; Wołodego Skiiby „Siedmioletnia wojna“; Karola Dickensa „Magazyn starożytności“; Erekmana Chatriana „Daniel Rock“; Z. Kaczkowski „Żydowsy“.

Prenumeratę przyjmują: Administracya Tygodnika Ilustrowanego we Lwowie, Pasaż Hausmana 9, oraz wszystkie księgarnie i biura dzienników.

We Lwowie:

kwartalnie	6 80 kor. z oprawą książek	8 30 kor.
półrocznie	13 60 kor. „ „	16 60 kor.
rocznie	27 20 kor. „ „	33 20 kor.

W Galicyi z przesyłką pocztową:

kwartalnie	7 20 kor. z oprawą książek	8 70 kor.
półrocznie	14 40 kor. „ „	17 40 kor.
rocznie	28 80 kor. „ „	34 80 kor.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff. Odpowiedzialny za Redakcyę we Lwowie: Artur Schöder.

Przyjaciół naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.

„WĘDROWIEC“

Dwutygodnik, będzie wychodzić każdego 5 i 20 w miesiącu.

Lwów — Kraków — Warszawa

pismo ilustrowane, poświęcone turystyce i sportowi w kraju i zagranicą.

Redaguje Komitet.

Redaktor naczelny: ZYGMUNT KŁOŚNIK JANUSZOWSKI, Lwów, ul. św. Zofii l. 40.

Redaktor działu turystycznego: ROMAN KORDYS, Lwów, ul. Lindego l. 10.

Wydawca:

St. SOKOŁOWSKI, właściciel biura podróży i kolejowego we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Adres Wydawnictwa: Lwów, Pasaż Hausmana 9, Telefon 452.

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują: ADMINISTRACJA „WĘDROWCA“, Lwów, Pasaż Hausmana l. 9 oraz wszystkie księgarnie i Biura dzienników w kraju i zagranicą.

Na Królestwo i Cesarstwo skład główny: Księgarnia Gebethnera i Wolffa w Warszawie.

Warunki prenumeraty:

	W Galicyi i Austr. Węgr.	W Król. i Cesarstwie.	W Niemczech.	We Francyi.	W Ameryce.
Rocznie	Kor. 24—	Rb. 12—	Marek 24—	Frk. 24—	Dol. 12
Półrocznie	12—	6—	12—	12—	6
Kwartalnie	6—	3—	6—	6—	3
Zeszyt pojedynczy	1-20	0-60 kop.	1-20	1-20	1/2

Dla Abonentów „Tygodnika Ilustrowanego“ cena prenumeraty niższa na 16 K. rocznie.

GALICYJSKI BANK LUDOWY

dla rolnictwa i handlu
Towarzystwo akcyjne
we Lwowie, ul. Sykstuska 17,
Telefon Nr. 1677 i 1678
pod patronatem
c. k. oprzyw. austr. Länderbanku

**Wkładki na książeczki
od 20 kor. począwszy
na 4^{1/4} 0**

Wpłata do 5000 koron bez wypo-
wiedzenia — podatek rentowy opła-
ca Bank z własnych funduszy.

Kupno i sprzedaż papierów, walut
i monet.

Kantor wymiany

Wpłata kuponów. — Zlecenia gieł-
dowe. — Bezpłatne przegładanie
losów.

Przekazy na miejsca kąpie-
lowe i miasta całego świata.

CHIŃSKIE SREBRNO

na białym metalu
grubo srebrzone

„Christoffa“

POLECA

M. JAKUBOWSKI
LWÓW. HOTEL GEORGE'A.

Świeże wody mineralne krajowe i przetwory zdrojowe.

Składnica hurtowna i drobiazgowa wyłącznie

Krajowych wód mineralnych i przetworów zdrojowych

świeżo otwarta

pod egidą Krajowego Związku Zdrojowisk i Uzdrowisk

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

we Lwowie, ul. Czarnieckiego l. 6

(wejście w parterze 2 drzwi w sieni).

W każdym czasie do nabycia we wszelkich ilościach i po najtańszych cenach w stanie świeżym, wszystkie krajowe wody mineralne i przetwory zdrojowe.

Świeże wody mineralne krajowe i przetwory zdrojowe.

„KSIĄŻNICA“

Biuro St. Sokołowskiego

we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9

wysyła

22 wyborowych broszur „Książnicy“

po wyjątkowo niższej cenie

K. 6—, oplatnie K. 6-80

Tytuły broszur „Książnicy“

1. M. Gawalewicz „Dwie baśnie“.
2. Pisarze rosyjscy „Godziny więzienia“.
3. J. Lemański „Nowenna“.
4. W. Gomulicki „Zakazana“.
5. A. N. Nowaczyński „Staroście ukarani“.
6. W. Grubiński „Uczta Baltazara“.
7. W. Kuszell „Kapitał i ziemia“.
8. P. Dahlke „Opowiadania Buddyjskie“.
9. A. Nlemojewski „Epoka eunuchów“.
10. K. Tetmajer „Na Skalnem podhalu“.
11. Historia Rewolucji polskiej Tom I.

12. Historia Rewolucji polskiej Tom II.
13. W. Winawer „Notatnik Szymona de Geldern“.
14. Z. Sawienkowska „Lata krzywdy“.
15. E. T. A. Hoffmann „Złoty garnek“.
16. A. Langie „Zbrodnia“.
17. W. Rapacki (syn) „Humoreski“.
18. W. Szukiewicz „Odrodzenie etyczne“.
19. A. Uryasz „Fragmenty“.
20. E. Słoński „Przebudzenie“.
21. Z. Różycki „Serdeczna skarga“.
22. Juliusz Słowacki „Kordyan“.

WYROBY TKACKIE

z najlepszego przędzy, jak najstaranniej wykonane jako to: Płótna białe zwykłej i przesie-
radłowej szerokości, dymy, dreftszki, chusteczki do nosa, rączki, ścielki, obrusy, serwety,
barehany, flanele, szwioty, płócianka kolorowe na fartuszki, sukienki, bluzki i silne tkaniny na
ubrania męskie poleca

Tkalnia Płócien Michała Mięśowicza w Korczynie 6 obok Krosna.

Na żądanie próbki towarów bezpłatnie. Kto tylko raz jeden zamówił towar w mojej tkalni,
ten gdzieindziej płócien kupować nie będzie.

TUTKI DO PAPIEROSÓW
„Semida“
RUDOLFA HERLICZKI
W KRAKOWIE
NAJPRZEDNIEJSZA MARKA.